

Milotice

Jarní zpravodaj XXVIII. ročník

2026

Zprávy z obce

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ, SOUSEDÉ A PŘÁTELÉ

Zima pomalu ustupuje a s prvními jarními dny se do našich ulic vrací život. Příroda se probouzí, dny se prodlužují a pro mnohé z nás začíná také čas prací na zahradách. Ve vinohradech se pomalu chýlí ke konci období jarního řezu a s přicházejícím teplem se vše připravuje na novou sezonu.

STAROSTA

518 619 011
starosta@milotice.cz

MÍSTOSTAROSTA

518 619 479
mistostarosta@milotice.cz

MATRIKA, EVIDENCE OBYVATEL, PODATELNA

518 619 541
podatelna@milotice.cz

POPLATKY, HŘBITOV

518 619 642
poplatky@milotice.cz

INFOKANÁL, HLÁŠENÍ, PRONÁJEM BUDOV

518 619 047
kultura@milotice.cz

ÚČETNÍ, MAJETEK OBCE

518 619 012
finance@milotice.cz

SPRÁVCE HŘBITOVA

604 383 517

SBĚRNÝ DVŮR

724 798 013

MINIGOLF

702 013 810

Blíží se také Velikonoce – svátky, které jsou u nás tradičně spojeny se setkáváním, zvyky a časem stráveným s rodinou.

Přeji vám všem, abyste tyto sváteční dny prožili v klidu a pohodě, měli příležitost zpomalit, setkat se s blízkými a užít si první skutečně jarní dny.

Život v Miloticích by nebyl tak bohatý bez aktivní činnosti našich spolků. Velmi si vážím spolupráce s vámi všemi. Právě vaše nadšení tvoří to neviditelné pojivo, díky kterému se nám zde žije lépe. Přeji všem organizacím, aby se jim vydařily všechny plánované akce, které pro nás na letošní rok připravují.

Rád bych také popřál hodně sil a sportovního štěstí našemu fotbalovému klubu, který na jaře čeká boj o udržení v 6. lize. Nebude to jednoduché, ale věřím, že se týmu podaří soutěž pro Milotice udržet. Budeme rádi, když přijdete naše hráče podpořit i přímo na hřiště.

A co nás letos čeká?

Chceme, aby se nám v Miloticích žilo stále lépe, proto letos pokračujeme v dalším rozvoji naší obce. Kromě samotných staveb věnujeme velkou pozornost i náročné administrativní přípravě. Aktuálně pokračuje proces získání stavebního povolení na **cyklostezku ke statku** a pracujeme na projektové dokumentaci pro technickou infrastrukturu v lokalitě **Závistě**. Dále chceme také zvýšit bezpečnost při přecházení silnic díky bezpečnějším přechodům a připravujeme projektovou dokumentaci na **nové chodníky a parkovací stání u základní školy**.

Modernizace sportovního areálu: Po freestyle hřišti a hřišti s umělým povrchem pokračujeme opravou tribuny a chodníků. Chceme, aby zázemí pro sportovce, diváky i veřejnost odpovídalo dnešním potřebám.

Cesty k Šidlenám: Naše vyhlášená lokalita si zaslouží důstojný přístup. Plánujeme opravu hlavní asfaltové cesty a s tím i spojené zpevnění zadní příjezdové cesty, což ocení nejen místní vinaři, ale i turisté a ostatní návštěvníci.

Nová naučná stezka s vyhlídkou: S pomocí dotace chceme propojit klíčová místa naší krajiny na trase od kulturního domu přes Šidleny, Náklo a Horky. Stezka vás provede bohatou historií milotického vinařství i hornictví a upozorní na místní přírodní unikáty. Třešnickou na dortu bude architektonicky zajímavé vyhlídkové místo nad Miloticemi, které nám nabídne krásný pohled na náš domov i okolní krajinu.

Kulturní dům 2.0: Protože nároky a aktivita našich spolků roste, rozhodli jsme se přepracovat projekt opravy kulturního domu. Cílem je, aby investice reflektovaly moderní dobu a dům sloužil jako důstojné zázemí pro všechny generace.

Sport a úspory u základní školy: Naše děti se dočkají nového tartanu, který nahradí dosluhující škváru, a vznikne i nové doskočiště. Zároveň myslíme na rozpočet obce, na střechu školy tedy vyroste fotovoltaická elektrárna, která nám pomůže krotit rostoucí náklady na energie.

Radek Šeďa, starosta obce

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

ZASEDÁNÍ ZO ZE DNE 21. 1. 2026:

ZO schvaluje přílohu ke Strategii obce – program obnovy vesnice.

ZO schvaluje prodej pozemků: 1/5 pozemku parc. č. 735 o výměře 1283 m², 1/5 pozemku parc. č. 736 o výměře 513 m², 1/5 pozemku parc. č. 738 o výměře 540 m², 1/5 pozemku parc. č. 740, jehož součástí je zemědělská stavba bez č. p. o výměře 86 m², 1/5 pozemku parc. č. 741, jehož součástí je rodinný dům č. p. 9 o výměře 800 m², 1/5 pozemku parc. č. 742 o výměře 329 m² a 1/5 pozemku parc. č. 748 o výměře 6820 m² v k. ú. Pertoltice pod Ralskem v majetku obce.

ZO schvaluje prodej částí pozemku parc. č. 2742/8, které byly GP č. 1592-252/2025 označené jako díl „b“ o výměře 2 m², díl „d“ o výměře 10 m² a prodej části pozemku parc. č. 313/38, která byla GP č. 1592-252/2025 označena jako díl „a“ o výměře 1 m² v k. ú. Milotice u Kyjova ve vlastnictví obce.

Práce v obci

Vážení čtenáři obecního zpravodaje. Na úvod prvního čísla zpravodaje tohoto roku chci zmínit, že pan Josef Antoš odešel v březnu do zaslouženého důchodu. Tímto mu ještě jednou děkuji za odvedenou práci pro obec, a především vzorný přístup ke sběrnému dvoru.

Obnova původní cesty k rybníku, která se tlačila směrem do pole

Jeho čistotu vyzdvihli nezávisle na sobě odborníci z oblasti zpracování odpadů. Pěvně věřím, že tento stav vydrží i nadále a čistota na našem sběrném dvoře bude stále vzorem pro ostatní. K tomuto můžeme přispět i my všichni, kteří na sběrný dvůr odpad vozíme.

Sněhové nadílky a náledí – to jsme několik posledních zimních období neznali v takové míře jako letos. Tuny písku a technické soli mizely rychle, proto doufám, že jsme na vzniklé situace reagovali

pohotově a dostatečně. A i když to nebylo vždy úplně jednoduché, snažili jsme se poskytnout občanům kvalitní zimní údržbu. Občas se ale samozřejmě vyskytly technické problémy a nebyli jsme schopni reagovat na situaci podle představ.

Rozbitý kartáč na zametacím stroji se samozřejmě pokazil v době největší kalamity, ale díky šikovnosti našeho pracovníka jsme hned druhý den zametali bez nutné návštěvy servisu a oprava proběhla vlastními silami. Nejvíce času přes zimu ale tráví obecní pracovníci ořezy stromů a keřů, kterých máme v obci a přilehlém okolí opravdu dost. Cílem je dřeviny držet ve správných mezích a zajistit všem bezpečný pohyb a také průjezd automobilů a další techniky pohybující se po obci a okolí. Bonusem této práce je také štěpka pro občany, kterou jim rádi vysypeme před dům nebo je k rozebrání na sběrném dvoře.

Z větších investic, na které zastupitelstvo obce uvolnilo peníze na tento rok a týkají se práce v obci, již proběhlo pořízení profi hliníkového pódia, které bude využíváno

při obecních akcích. Plánujeme pořídit nový mulčovač. Stávající je sice funkční, ale opravdu dosluhuje a svou práci již odvedl.

V rámci participativního rozpočtu proběhly schůzky s autory návrhů a byl navrhnout další postup, aby se realizace uskutečnila v následujících měsících.

Rád bych ještě zmínil, že v rámci bezpečnosti na silnicích v Miloticích, hlavně v oblasti přechodů pro chodce a jejich osvětlení, proběhla úvodní pracovní schůzka s projektantem, včetně účasti zástupců Policie ČR.

Na závěr přeji všem pohodové jarní dny včetně velikonočních svátků strávených v kruhu svých blízkých.

Radek Kunderata, místostarosta

Čištění stanových placht

Výměna pneumatik na nakladači New Holland

Ořez dřevin u původní cesty směrem k rybníku

Pracovní schůzka ohledně přechodů pro chodce

Udržovací práce směrem na Náklo

Štěpkování větví

Informace

MÁTE CHYTRÝ TELEFON? STÁHNĚTE SI APLIKACI MILOTICE A MĚJTE PŘEHLED O DĚNÍ V OBCI

V aplikaci najdete intuitivně všechny podstatné informace - akce, které se blíží, aktuální informace z obecního úřadu i kontaktní formulář, do kterého můžete vyplnit vaše připomínky. Nová aplikace je sladěná s vizuální identitou obce a nabízí také

čtečku zpravodaje. Věříme, že je přehlednější než původní aplikace. V obraze. Ta pojedje ještě několik měsíců, ale doporučujeme přejít na novou co nejdříve. Najdete ji v Google Play i v App Store pod názvem Milotice.

Objednávejte milotický merch na e-shopu

Chcete udělat radost sobě nebo blízkým? Jedinou kolekci oblečení a dalšího textilu můžete objednávat na obecním e-shopu.

Ten funguje ve spolupráci s firmou Uniteds, která pro nás zprostředkovává výrobu a prodej textilních předmětů. Objednávky uzavírá jednou týdně, poté je hromadně zadává do výroby a následně odesílá na vámi uvedenou adresu. Věci z e-shopu tedy mají o něco delší dodací lhůtu, než je běžné. Zhruba do 10 dnů byste vaši objednávku mohli mít u sebe.

Část textilních věcí je k dispozici také na obecním úřadě, kde jsou navíc k dostání také hrnky, šátky a ponožky. Pokud rychle poptáváte konkrétní předmět, můžete zavolat Lence Knotkové (518 619 047), která má o věcech dostupných na obecním úřadě přehled.

Mikiny, trička, plátěné tašky a další věci objednávejte na:
www.uniteds.cz/milotice.cz

Nový komiksový průvodce představuje dětem Milotice hrou formou

V úterý 24. března jsme v kulturním domě přivítali spisovatelku Petru Braunovou a ilustrátorku Barboru Brůnovou, které připravily nové komiksově lepoperele o Miloticích.

Při setkání s veřejností autorky představily, jak komiks vznikl, a malí i velcí návštěvníci tak mohli nahlédnout do zákulisí jeho tvorby – od prvního nápadu až po finální ilustrace.

Samotný komiks je určen především dětem a představuje Milotice zábavnou a dobrodružnou formou. Hlavními průvodci jsou totiž mimozemšťané, kteří přiletí do Milotic na hody. Postupně objevují ta nejzajímavější místa, která Milotice nabízejí.

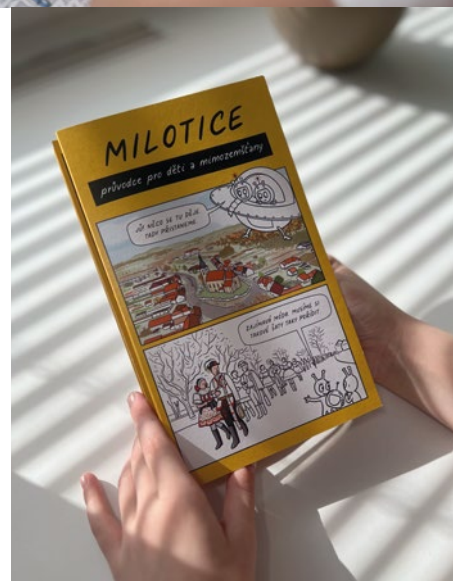
Navštíví Kostel Všech svatých, pokračují do zámku a k Šidlenám, do Horek, na Nádko i k Písečnému rybníku.

Leporelo je částečně koncipováno také jako omalovánka, takže si děti mohou některé ilustrace samy vybarvit a na závěr si pak zjištěné informace ověřit v krátké křížovce.

Vznik komiksu měl několik etap. Spisovatelka Petra Braunová přijela do Milotic už 23. října, kdy jsem se s ní setkala a společně jsme prošly obec, navštívily nejdůležitější místa a diskutovaly o možném konceptu příběhu. Na základě této návštěvy začal vznikat scénář a první návrhy ilustrací.

Od podzimu až do ledna pak probíhala práce na podobě komiksu – připomínkali jsme texty i obrázky a společně ladili, jak Milotice dětem představit co nejzábavněji a zároveň srozumitelně. Za cenné konzultace patří poděkování Václavu Lungovi a Kateřině Pospíšilové, kteří se na přípravě obsahově podíleli.

Nové lepoperele nyní slouží jako propagační materiál obce především pro děti.

Zakoupit si jej můžete za 50 Kč na obecním úřadě nebo v konírně.

Věřím, že dětem nabídne zábavný způsob, jak poznat svou obec, a návštěvníkům Milotic zase milou a originální vzpomínku. ~e.d.

ZNOVUOTEVŘENÍ LEZECKÉ STĚNY NA RAFANDĚ

V podzimních měsících proběhly nejnnutnější opravy a výměna lezeckých úchytlů. Po mnoha letech stěna získala nutnou revizi a 4 zájemci absolvovali kurz instruktorů.

V plánu je také instalace klimatizační jednotky, která dokáže prostor na dálku vytopit a pomůže s odvodem nadbytečné vlhkosti. Nic už tak nebrání tomu, aby stěna mohla opět sloužit veřejnosti. V plánu je pravidelné lezení dětí s doprovodem rodičů každou středu od 18.00. Pro veřejnost bude otevřeno jednou za 14 dní ve čtvrtek v podvečer s jednorázovým vstupem 50 Kč na osobu. Konkrétní termíny i celá organizace budou ještě upřesněny. Zájemce prosíme o sledování facebookové stránky Lezecká stěna Milotice.

kolektiv instruktorů

**SPOLEČENSKÁ
KRONIKA**

Ze života v Miloticích

JUBILANTI

leden

- 80 let Vladimíra Benešová
Jarmila Dobešová
- 81 let Štefánia Kristová
- 82 let Miroslav Sedlář
- 83 let Drahomíra Miščíková
- 87 let František Wind
- 91 let Miroslav Povolny

únor

- 80 let Jiřina Ivanová
Anežka Kolářová
- 82 let Růžena Raclavská
- 85 let Hedvika Šťastná
Vladimír Šmíd
- 87 let Milada Koryťáková

březen

- 83 let Karel Cibulka
- 90 let Marie Kristová
Marta Zajícová

NAROZENÍ

prosinec

Marisa Calvert

únor

Beáta Mrázová

ÚMRTÍ

prosinec

Stanislav Flajzar

březen

Josefa Levková
František Šnajdr
Pavel Slezáček

ZLATOU SVATBU –

50 LET – OSLAVILI

Marie a Richard Šedovi
(28. 2. 1976)

DIAMANTOVOU SVATBU –

60 LET – OSLAVILI

Marie a Jindřich Nedvědičtí
(12. 2. 1966)

V roce 2025 se v Miloticích narodily tři holčičky.
K trvalému pobytu se přihlásilo 24 občanů, naopak odhlášených bylo 30.
Zemřelo 18 občanů obce.

Ke zveřejnění jmen výše uvedených byl dán souhlas.

Vzpomínka

V pátek 9. ledna nečekaně zemřela praktická lékařka MUDr. Eva Kebrlová, která v Miloticích působila mnoho let a léčila spoustu lidí z Milotic i okolí. Níže přinášíme krátkou vzpomínku.

MUDr. Eva Kebrlová se narodila 29. ledna 1953 jako druhé dítě Eduarda a Františky Ježových. Po tatínkovi zdědila smysl pro humor a pracovitost, po mamince cílevědomost a hlubokou touhu pomáhat druhým.

Dětství prožila ve Vlkoši mezi svými sestrami – starší Květou a mladší Milenou.

Jako prostřední dítě byla přirozeně přátelská a ve společnosti velmi oblíbená. Nezkazila žádnou legraci. Měla krásný hlas, ráda zpívala a hrála na kytaru. Byla vášnivou čtenářkou, četla všechno, co se jí dostalo do rukou. Měla excelentní paměť a četla neuvěřitelnou rychlostí. Tuto vlastnost určitě ocenila v době studia.

Střední zdravotnickou školu ukončila v roce 1972 maturitou v oboru dětská sestra. Následně pokračovala ve studiu na Univerzitě Karlově v Plzni, kde získala vysokoškolský diplom v oboru všeobecné lékařství. Během šestiletého studia pracovala brigádně jako zdravotní sestra v místní nemocnici. Studium úspěšně dokončila v roce 1978 už jako vdaná paní s roční dcerou Milenou.

Po promoci se mladá rodina odstěhovala do Ústí nad Orlicí, kde MUDr. Kebrlová pracovala na oddělení ARO. Po atestaci z anesteziologie se jí v roce 1982 narodil syn Vladimír, který bohužel po sedmi týdnech zemřel na srdeční vadu.

Brzy poté, v lednu 1984, se jí narodila dcera Jana.

Kvůli náročným službám si doplnila atestaci z praktického lékařství a začala pracovat jako závodní lékařka. Při návratu na jižní Moravu v roce 1987 pokračovala pracovně ve stejných kolejkách. Plným úvazkem jako praktická lékařka na zdravotním středisku v Miloticích a službami v nemocnici Kyjov na oddělení ARO a LSPP.

Asi byste do ní neřekli, že absolvovala parašutistický výcvik s devíti seskoky z letadla a stala se zdravotní vojenskou zálohou pro případ boje. Ani já bych nemohla po 33 letech společné práce říct, jak dobře ji znám. Stále dokázala překvapit, ale vraťme se k medicíně.

Nadarmo se neříká, že lékař léčí, ale Bůh uzdravuje. A tak ne každá nemoc, kterou léčila, byla vyléčena, a ne každé žádosti bylo vyhověno.

Vždycky pro ni bylo nejdůležitější dobro pacienta, i když ten to možná viděl jinak. Přesto však věřím, že vás, co vzpomínáte s láskou, je většina.

Paní doktorka byla lékařem ještě ze staré školy. Moderní techniku byste u ní hledali marně. Jediným jejím pomocníkem byl starý psací stroj, po jehož klávesách se jí prsty hbité míhaly až do posledního dne. Často říkala, že nejlepší práce je udělaná práce. A tak, i když to jistě neplánovala, zůstal po ní čistý stůl. Prostý všech žádostí, důchodů či pojistek.

Byla velmi štedrá. Žádný spolek nebo organizace od ní neodešly s prázdnou. Nehromadila pozemské statky, všechno její bohatství je tam, kde rez ani mol nemá šanci.

Ať už tedy ordinujete na výsostech nebo pádlujete očištěm, vyproste tam svého nástupce. Závěrem Vám chci poděkovat za 39 let neúnavné práce pro druhé. Za 33 let společné práce, kde vzájemná láska a úcta byly na prvním místě.

**Květa Steinlová
a Kamila Šlajferčíková**

Když běhání baví celý život

V loňském roce oslavil kulaté narozeniny asi nejznámější milotický běžec Petr Kadlec. Nejznámější píšou proto, že snad každý z nás ho alespoň jednou viděl běžet po dědině nebo v jejím okolí.

Ale věděli jste například, že jako jediný Čech vyhrál jeden z nejznámějších horských maratonů na světě Jungfrau Marathon ve Švýcarsku?

Kdy jste začal s běháním?

Po vojně. Předtím jsem hrál fotbal, ale ze zdravotních důvodů jsem toho musel nechat. Běhání jako takovému jsem se začal věnovat asi ve 23 letech. To jsem zjistil, že běhám rád a baví mě to.

Běhal jste sám nebo pod nějakým klubem?

Nejdřív sám a později pod klubem. Když jsme se přestěhovali do Popovic, tak jsem trénoval v Hradišti. Pak jsem pracoval

ROZHOVOR

Vítěz Jungfrau Marathonu 1998

v Otrokovicích, tam jsem běhával s kluky z práce, tak jsem přestoupil do Otrokovic, kde jsem měl taky prvního trenéra. No a pak jsem ještě běhával v Jablonci nad Nisou.

Kdy jste se přestěhovali do Milotic?

V roce 1990. To jsem běhal ještě pod Čejkovicemi. Po zrušení klubu v Čejkovicích jsem začal běžet sám, to znamená bez

trenérů, s dvojčaty Klimešovými. To byli v té době naši nejlepší maratonci. Jsou to odchovanci Kyjova, pak běhali za Vítkovice. Ovšem svá nejlepší běžecká léta strávili v Anglii, ze které se domů vrátili až po sametové revoluci.

Jak jste na sebe narazili?

Oni sice tenkrát bydleli v Praze, ale rodiče měli v Žeravicích. →

A já jsem věděl, že jsou zrovna u rodičů, tak jsem se s nimi domluvil. Pavel bydlí v Kyjově a Petr pořád v Praze.

Řešila se už tenkrát v roce 1990 strava, tréninkový plán a všechno okolo toho?

Já jsem to začal řešit až při trénování s kluky Klimešovými.

Uzpůsobujete si svůj jídelníček?

Ano. Na snídani ovesné kaše, jinak hydráty - těstoviny. Až poslední dobou proteiny. Maso ani nemusím, hlavně potřebuju pivo. To jsou hydráty.

Máte třeba stanovené, kolik chcete naběhat za den?

Teď už se řídím podle toho, jak jsem unavený z práce. Ale když se chystám na nějaký závod, na půlmaraton nebo maraton, tak musím naběhat víc kilometrů. To se snažím, abych za měsíc natrénoval alespoň 300 km.

Běháte každý den?

Ne. Někdy jsem tak unavený, že si musím dát pauzu – tělo si řekne samo, že to dnes prostě nejde, tak si dám pauzu a je to lepší.

Kde trénujete?

Mám šest svých okruhů v okolí Milotic od 7 km po 30 km. Snažím se vyhýbat silnici, ale když musím běžet úseky, musím na silnici. To běhám mezi Vracovem a Vacenovicemi. Silnice je tam široká a rovná, jsem na ní dobře vidět. Prostě si řeknu: „Dnes potřebuju tempo, tak jdu do Vracova na kratší vzdálenosti. Dnes potřebuju vytrvalost, tak si oběhnu třeba 15 km okruh.“ Ty delší trasy jsem běžel většinou v neděli.

Co jsou úseky?

Ještě když jsem běhal jedno nebo dvoukilometrové tratě. Abych věděl délku trasy. Na 800 metrů mám svoji trasu v lese ve Vracově, tam je asfaltka k bývalému muničnímu skladu.

Stopujete si čas?

Ano, abych si mohl pořádkem porovnávat, jak to chci běžet. Když jsem chtěl třeba běžet v tréninku 2 km, tak jsem musel znát čas, abych pak při závodech měl představu, jakým tempem to chci běžet. Tréninku běžím v tempu závodu, aby si tělo zvyklo. Člověk hlavně musí poslouchat tělo, ono si samo řekne, co potřebuje. Jakou rychlost, jestli to zvládá tepově a tak.

Běhal jste hned maratony?

Začínal jsem běháním kratších tras, pět nebo deset kilometrů na dráze. Až potom časem jsem to prodloužil na půlmaratony a maratony. Postupně jsem chtěl jít na delší tratě. Nejsem totiž rychlostní, ale spíš vytrvalostní běžec.

Který závod byl pro vás zlomový, kdy jste si uvědomil, že vám vyhovují delší tratě?

Zlomový byl v Uherském Brodě v roce 1988, takový „pouťák“. To je prostě závod už ne na dráze, ale mimo stadion. No a ten jsem vyhrál. To bylo pro mě zlomové a řekl jsem si, že budu raději běhat delší trasy. Pak už to šlo.

Kolik ročně uběhnete závodů?

Teď už víc přemýšlím, kolik bych chtěl běžet těch větších závodů. Letos počítám tak do šesti. Závody jsou celoroční, ale já nerad běhám v zimě, takže si vybírám ty v teplejších měsících.

Takže v zimě neběháte?

Zimu nemám rád, ale běhat musím i v zimě. Musím mít kondici. Mně nevaří v zimě běhat, ale závodit.

Když běháte, posloucháte třeba hudbu?

Ne, to nesnáším. Mám rád, když běžím lesem, to ticho. Stačí, že třeba běžím v lese a cítím kouř z cigarety. To si řeknu: „A do prkynka, nějaký kuřák sbírá houby.“

Stalo se vám někdy, že jste třeba přes Vánoce přibral a řekl si: „To nevyběhám.“

To vůbec. Já se nehlídám. Během zimy mám prostě 65 kg a v létě 63 kg. Ale je fakt, že všechno nejím. Uzeninám se vyhýbám. Mám to tak v hlavě nastavené. Nepotřebuju to k životu. Nejsem toho odpůrce, sním to, ale nepotřebuju to.

Do dnešního dne jste amatérský běžec?

Ano. Nejsem vedený v žádné evidenci, tím pádem se můžu přihlásit na jakýkoliv závod, který chci běžet.

Který závod máte oblíbený a snažíte se ho běžet pokaždé?

Vnorovská desítka. Ten se běží v srpnu. A potom můj oblíbený maraton je Jungfrau ve Švýcarsku.

K tomu se ještě vrátíme. Jak je běhání finančně náročné?

Ideální je samozřejmě mít sponzora. Mně třeba tehdy pomohla podpora obce a tehdejší starostky paní Presové. Jinak největší položka jsou samozřejmě boty. Na trénování se triko vždycky najde a na závodech dostáváte tričko pořád. Boty mám troje – na závody, objemovky a tempovky. Závodní boty jsou lehoučké, ty ani necítím na noze. Objemovky mají hodně tlumení, aby chránily kolena a kyčle. Tempovky jsou na rychlejší tréninky. Když jsem potřeboval běžet 6x nebo 8x kilometr, bral jsem si tempovky. Objemovky jsou těžší, abych měl v těch závodních pocít, že na noze nic nemám.

Kontrolují vám třeba před závodem boty, jestli nemáte nějaké „vylepšené“?

Ne. Až poslední rok se začalo s karbony. Karbon víc pruží, tím pádem pomáhá běžci. Ale kdo má špatnou techniku, tak si s karbonem zničí nohy.

A vás techniku někdo učil?

Ano. Musel jsem se naučit atletickou abecedu. V každém klubu se to všichni učí. Měl by se ji naučit i ten, kdo běhá doma. Nejhorší totiž je, když se člověk obleče a vyběhne. Tělo není zahřáté.

Takže nejdřív rozcvička.

Samozřejmě. Trochu se protáhnout, rozcvičit, zahřát a po běhání zase protáhnout.

Jaké závody jste ještě běžel?

Maraton na Krétě, dvakrát ve švýcarském Lausanne. Několikrát Pražský maraton, ale ten se mi neběhal moc dobře. Tam se mi nikdy nepodařilo dobře běžet. Ale půlmaraton ano, tam mám osobní rekord. Jinak těch závodů je strašně moc. Zhruba jeden rok jsem měl pauzu, kdy jsem nejedl na závody a běhal si jenom tak pro sebe.

Na závodech se asi v podstatě potkáváte se stejnými lidmi. Je mezi vámi kamarádství nebo rivalita?

Je to taková zdravá rivalita. Hlavně před závodem. Na konci si popřejeme.

Vrátíte se k vašemu největšímu úspěchu. Vítězství na Jungfrau ve Švýcarsku.

Tento závod jsem běžel jedenáctkrát. Poprvé jsem skončil na 11. místě, v roce 1997 jsem byl šestý a v roce 1998 jsem ho vyhrál. No a potom se mi podařilo být vždycky v první desítce. Pro mě je to nejkrásnější maraton. Kdo ho alespoň jednou běžel, ten to potvrdí. Je to nádhera - příroda, panorama. Start je ve výšce 500 m n. m. Běží se v září, když je ještě teplo. Ale zažil jsem, když na startu přišlo, tak byl nahoře sníh. To ale bylo jenom jednou. Jinak bylo vždycky krásné počasí. První ročníky pořádali v říjnu, ale to se neosvědčilo, protože to už byla zima. Převýšení je necelých 2 000 metrů. Jinak je to klasický maraton.

Závodí cca 4 000 závodníků z celého světa. To je hranice počtu běžců. Ženy a muži mají svoji kategorii, ale běží všichni zároveň.

To je velké převýšení, skoro 2 000 m. Máte nějakou možnost se přiblížit?

Před startem si dáme do nákladního auta svoje věci na převlečení a oni to vyvezou nahoru. Jede tam i vlak a pak zubačka. Tam to dají do stanu a jak doběhneme, vezmeme si věci a převlékneme se.

Za jak dlouho jste maraton uběhl?

Za tři hodiny.

Jsou po cestě fanoušci?

Ano a dost. Začátek maratonu je v Interlaken a kousek trasy vede přes Wengen. V něm se na trase Jungfrau Marathonu koná v lednu sjezdové lyžování.

Prvních 20 kilometrů je po rovině, pak začíná stoupání. Zhruba v polovině jsou krásné vodopády a pak už jenom pořád nahoru. Potom ještě po horizontu a za tři hodiny jsme ve výšce 2 320 metrů. Zhruba poslední kilometr je zase klesání.

Ve kterém roce jste tento maraton běžel naposledy?

V roce 2017, kdy pozvali všechny vítěze. To byl jubilejní 25. ročník. Loni jsem ho chtěl běžet, ale nebyl jsem úplně zdravý. Měl jsem natažené lýtko, proto jsem to musel zrušit. Ale letos jsme se přihlásili s Maruškou (dcera), že to poběžíme spolu

Takže letos bude rodina Kadlecova mít zastoupení i v ženské kategorii.

Ano, byl to její nápad.

Vy běháte celá rodina. Byli jste na nějakých závodech všichni spolu?

To vždycky padla otázka jedeme někam? Samozřejmě, na závody. Ještě jsme s sebou brali tchána, který hlídal děti a my jsme šli běžat. Děti odrostly, ale běhu se věnují taky. Peťa si běhá jenom tak pro zábavu, věnuje se spíš posilovně. Maruška víc, zrovna v únoru běžela půlmaraton v Barceloně. Když přijedou, chodíme si spolu zaběhat.

V dubnu poběží Petr Kadlec 30 km trasu Legionar v rámci Ultra Trail Vipava Valley ve Slovinsku. Přejeme mu do tohoto i dalších závodů hodně sil a úspěchů.

~I.k.

foto: Jaroslav Mikoška

ROZHOVOR

Profesionální hasička? Není problém.

Kdy jsi objevila kouzlo hasičského sportu?

Jako malou mě k hasičům přivedl bratranec Adam. Na prvních závodech ve Vacevonicích se mi to zalíbilo, a tak jsme tam začali chodit já i mladší brácha. Já jsem byla v první třídě, brácha ve škole a až po nějaké době se k nám přidali rodiče.

Jak probíhaly tréninky?

V podstatě se nic nezměnilo. Tak jak probíhaly tréninky, když jsem byla malá, tak to funguje i dnes. Začíná se trénovat po prázdninách. Hned v září nebo říjnu probíhá závod požární vstřípnosti, na ten jsme se učili uzly, zdravotvědu, topografii, práci s buzolou, šplh po laně a střelbu ze vzduchovky. V zimě jsme trénovali v tělocvičně, tam se trénovaly hlavně štafety. Během jara se chodilo ven, tam jsme trénovali požární útok, štafetu a vždycky byla

rozcvička. Byli jsme rozdělení na mladší a starší. Starší vždycky začali na útoku a mladší na štafetě a střídalo se to - jednou jsme trénovali štafetu dvojic, podruhé štafetu 4 x 60 m, štafetu CTIF. Na závod do Mistrína jsme vždy trénovali Požární útok CTIF, to pro mě býval takový nejnepříjemnější závod.

Ten probíhá jak?

Ten probíhal v Mistríně a běhali ho jenom starší žáci. Družstvo se skládá z devíti lidí. První vybíhá velitel, který proběhne dráhu, pak stojí na jednom místě a čeká na ostatní. Potom čtyři závodníci překonají překážky a stříkají s džberovkou do terče, zařadí technické prostředky a poslední skupina čtyř závodníků rozvine hadice.

Alespoň ne pro Kristýnu Vařákovou, která se rozhodla své znalosti a zkušenosti získané v milotickém sboru dobrovolných hasičů posunout na novou úroveň. Jak? To si přečtěte v našem rozhovoru.

Musí to být přesně, hadice nesmí být přetočené, a nakonec vázou uzly. U celého tohoto závodu nesmí nikdo mluvit, maximálně se domlouvat posunky. Za různé prohřešky se dávají trestné body. Třeba přetočená hadice - 10 trestných bodů. To byla soutěž, kterou jsem neměla ráda. To se tedy trénovalo vždy na jeden konkrétní závod. Že bychom ale chodili běžat, to ne. Spíš jsme si dali rozcvičku, trochu si zaběhali na hřišti. Nepotřebovali jsme běžat třeba 2 km.

Posuneme se dál. Po základní škole jsi šla studovat střední školu v Semi-lech, obor požární ochrana.

Ano. Je to obor zaměřený spíš na technické věci.

→

Například jak se pojmenovávají cisterny, co to pojmenování znamená, ustrojení hasiče, dýchačí technika, jak se hasí třeba jednopodlažní dům, o evakuaci např. školy. Prostě všechno pro práci u profesionálních hasičů.

Jaké jsi měla předměty, kromě těch klasických, ze kterých se maturuje všude?

Požární prevence, požární represe a fyzické testy. Prevence je předcházení požárům, represe už je ta samotná činnost, když už dojde k požáru. U maturity jsme například museli umět vypočítat, kolik musíme mít cisteren, kolik hasičů, když hoří například nějaká firma. Prostě postupy hasičů.

Jak to tedy funguje, když například zavolám na dispečink, že hoří obecní úřad?

Pokud někdo zavolá na tísňovou linku a nahlásí požár obecního úřadu, hovor přijme operátor na operačním středisku. Operátor zjistí základní informace – kde se událost stala, co přesně hoří a zda jsou na místě ohroženi lidé. Tyto informace zapíše do počítačového systému. Zpráva se následně zobrazí dalším operátorům v operační místnosti. Na základě těchto informací se rozhoduje, jaké jednotky budou vyslány na místo zásahu. Operátoři spolupracují s jednotlivými složkami integrovaného záchranného systému. V systému jsou evidovány i větší budovy, jako jsou školy, úřady apod., kde mají hasiči uvedené důležité informace o konkrétní budově.

Ty jsi byla na praxi v Hodoníně u profesionálních hasičů?

Ano. Prošli jsme si všechno. Akorát u výjezdu jsem s nimi nebyla. Měli jsme ale dobrý týden, kdy jsme si opravdu vyzkoušeli snad všechno. Byli jsme se podívat, kde mají sklady s humanitární pomocí, stavební plány, které musí schvalovat z důvodů požární bezpečnosti. Byli jsme se podívat v Brně na operačním středisku, to bylo super. Taky v Kyjově, kde měli cvičení na požár výškové budovy, jak se zachraňují lidé pomocí žebříku.

Proč sis dala přihlášku na „hasičskou školu“?

Hasič mě baví a brala jsem to jako přirozený vývoj.

Semily jsou od nás docela daleko, to není podobná škola blíž?

Je v Hranicích na Moravě a ve Frýdku-Místku, ale ta byla zrovna v tu dobu zrušená, pak ji zase otevřeli. Ta spadá přímo pod hasiče. Do Semil jsem chtěla jít, protože to byl nově otevřený obor. My jsme byli teprve druhý nebo třetí ročník. Bála jsem se, že tam budou jen kluci, ale byli jsme zhruba na půl.

Maturity se u vás skládaly i z fyzických testů. Co to obnášelo?

Jsou to stejné fyzické testy jako u klasic-

kého příjmu profesionálních hasičů, takže byly dost přísné. Dřív bylo možné si vybrat plavání nebo běhání. Teď už se jenom plave. Já jsem musela uběhnout dva kilometry, no a ještě kliky a lehy a sedy. Běh jsme museli uběhnout do určitého limitu, lehy a sedy určitý počet do dvou minut. Holky mň, kluci víc.

Takže maturitu jsi zvládla a pokračuješ na vysoké škole. Ještě se zeptám, kdybys nepokračovala, kde najdeš uplatnění po maturitě?

Mohla bych si dodělat ‚kulaté razítko‘ a dělat revizora hasičích přístrojů. Využití bych měla velké. Například operační technik na tísňové lince k profesionálním hasičům. Na výjezdy jsem tenkrát nemohla, teď už je to povolené, takže bych mohla. Tam bych teď mohla jít i s maturitou z jakéhokoli oboru. Podmínkou pro přijetí k profesionálním hasičům je splnění fyzických testů, zdravotní způsobilost a pak samozřejmě kurzy, specializace. Vidím i teď na vysoké velkou výhodu. Mám tam kamarádku, která přišla ze zdravotní školy, ta to má třeba o dost těžší než já, protože spousta věcí už znám právě ze střední

Krásně jsme přešly k vysoké škole. Co je to za školu?

Je to škola pod Univerzitou Tomáše Bati a je to Fakulta logistiky a krizového řízení, obor ochrana obyvatelstva. Studuji celý integrovaný záchranný systém, od armády přes hasiče a městskou policii až po záchranaře. Střední škola byla zaměřená na hasiče, tato je na všechny záchranné složky. Jedná se o tříletý obor ukončený bakalářkou. Ale je možnost pokračovat dál.

A zase. Po ukončení tříletého oboru najdeš jaké uplatnění?

To stejné jako teď, jenom budu mít vyšší vzdělání.

Jak starý je obor, který studuješ?

Deset let určitě.

Posouváš se dál v rámci dobrovolných hasičů? Děláš si nějaké školení?

Ano, dělala jsem si kurz vedoucího mládeže a rozhodl jsem se na menších soutěžích. Na krajské nebo republikové bych si musela udělat rozhodčí prvního stupně.

Jak probíhá takový kurz?

Kurz rozhodčího probíhal dva dny na hasičské zbrojnici v Místříně. První den nás školili, učili pravidla. Druhý den se psala písemná zkouška. Když proběhla v pořádku, tak ještě ústní zkouška. Odpovídá se na otázky.

Na vedoucího mládeže jsem byla na letní škole instruktorů na ústřední hasičské škole v Jánských Koupelech. Ta trvala 14 dnů. Každý den jsme měli program. To bylo docela náročné. Každý den jsme měli fyzické aktivity, občas nám v noci vyhlásili poplach, hráli jsme noční hru. Takový

fajn tábor. Hned vedle byl klasický tábor pro děti. Pro ty jsme si připravovali nějaké aktivity. Učili jsme se komunikaci s dětmi, abychom jim dokázali něco lépe vysvětlit.

Soutěžíš?

Minulý rok se neposkládalo družstvo žen, takže soutěžím s našimi chlapy.

To je smíšené družstvo?

Ne. Děti jsou družstva smíšená, ale dospělí a dorostenci jsou rozdělení na mužské a ženské družstvo. Ženy ale můžou běhat za muže. Muži za ženy ne. V dospělých soutěžích se soutěží jenom požární útok. Už ne štafety a podobně. Štafeta se běží jenom na mistrovstvích. My, co běháme okres Hodonín a okrsky, závodíme jenom v požárním útoku. Do dospělého družstva se může od 15 let a potřebuje se v něm mít minimálně sedm lidí.

Jak fungují závody dospělých?

Buď se můžeme zaregistrovat a projít všechny jednotlivé soutěže v okrese a sbírat body, což je nějakých dvanáct soutěží. Když se nashbírá dost bodů, může se vyhrát nějaký větší pohár. Nebo prostě se přihlásíme jenom na nějakou z těch soutěží. Zatímco dětské soutěže probíhají mimo prázdniny, pro dospělé probíhají od června do září. My si závodíme jen tak pro srandu, zkusíme, co dáme.

Posteskla sis, že když jste byli na praxi u profesionálních hasičů, že na výjezd vás nevzali. S milotickými hasiči na výjezd jezdíš?

Už ano.

Od kdy se může člověk výjezdu zúčastnit? Určuje to někdo?

Musí být člověku 18, musí mít zdravotní prohlídku a musí tě vzít velitel.

Může se stát, že přijdeš k výjezdu a velitel tě odmítne vzít?

Ano, je to na jeho zodpovědnost, takže poslední slovo má on.

A jak to tedy funguje? Někdo nahlásí požár a co dál?

Jsme zaregistrovaní v systému. Nejdříve přijde zpráva veliteli, strojníkům a postupně ostatním. Má to posloupnost, od těch nejdůležitějších osob dál.

Pokud se stane, že ti přijde zpráva a ty jsi například zrovna ve škole a nemůžeš se zásahu zúčastnit?

Funguje nějaký placený systém, že to zavolá. Bohužel to ale není nastavené, že můžeme potvrdit, že přijedeme. Takže my (milotičtí hasiči) máme skupinu na messengeru. A když jsem třeba zrovna ve škole, tak napíšu, že nejedu. Když někdo jede z práce, tak napíše jedu, počkejte na mě a chvíli se čeká. Samozřejmě nečekáme dlouho.

Který byl tvůj první výjezd?

Můj první výjezd byl, když hořelo na „gigantě“. V prasečáku u malých selátek hořelo ve stropě. Zrovna jsme se chystali na večeri a do kina. Byli jsme oblečení a přišlo oznámení o výjezdu mně, tatkově i bráchovi. Jeho to byl taky první výjezd. Takže místo kina jsme jeli hasit.

Máte rozdělené úkoly, co kdo dělá?

Určený je velitel a strojníci. V autě už velitel ví, co nás zhruba čeká, tak řekne roz-

kazy během cesty. Samozřejmě situace na místě může být jiná, protože to hlásí běžní lidé, kteří třeba neví úplně přesně, co se děje, jenom vidí oheň. Když jsme na místě první, tak nám rozdělá úkoly velitel. Když přijedou profesionální hasiči po nás, tak přebírají velení a rozdělí úkoly oni. Většinou pak už hasí oni a my jsme nápomocní.

Jezdí k výjezdům hodně žen?

Za nás jezdila dřív Erika Sochorová, teď už zpravidla jenom já. Je to většinou takové

úsměvné, když přijedou ti profesionální hasiči a zdraví naše kluky „Čau chlapi,“ pak uvidí mě jako holku, tak se většinou zarazí a pousmějí. Často se nestává, že by potkali holku.

Kristýně děkuji za zajímavý a poučný rozhovor a do dalších let jí přeji hodně profesních i osobních úspěchů.

~l.k.

Fašančaré to sú chlapci, ale velká hostina jim není třeba

Žeprýže: Potřebujem napsat článek o fašanku; napišeš, Vojto, něco? Tož baže napišu, to víte; enom příště nedělajte poradu o triště na osn, to většinu napotřetí zrovna posunuju budík o dalších pět minut a idu sa zababúlat zpátky do dučen.

Nechme ale moje domácí návyky stranou, jádrem článku má být letošní „fašanek z pohledu účastníka“, a to zřejmě bez ohledu na dopravní prostředek, který onen „účastník“ využíval k přepravě mezi zastávkami.

Jaký teda byl letos fašanek? Snad každý mně potvrdí, že v první řadě byla hrozná zima, které jsme se zbavili až na Obecní hospodě. Je však zřejmé, že to není nic, co by štamprla gořalky nevyřešila. O takovém řešení jsem však vzhledem ke svým diskondicím mohl v onom promrzlém stavu nanejvýš snít.

„A co tam budeš kromě bulení psat?“ ptala se mě směle v neděli po mši jistá osoba, jaká moudrá slova budou plnit stránky jarního zpravodaje. Právě nechci-li se z devadesáti procent věnovat v článku sebelibosti, nemám vůbec nic, odpověděl jsem zbědovaně.

Abych tedy ale nemlátil prázdnou slámu inspirovan v Anglii řečmi o počasí, je mi třeba k silným zážitkům připojit téma řekl bych snad typicky milotické: Ani prasklá cévka mi nedokázala vyplavit z hlavy

jednu z významných příčin, proč je s postupujícím časem čím dál složitější nalézt dobré duše, které by u sebe nechaly zastavit fašankáře. Úmyslně volím pouze spojení „nechat u sebe zastavit“ a ne pohostit nebo jiný výraz zahrnující ve svém významu konotace spojené s komplexním hostitelstvím (do kterého se zcela pocho-pitelně jen málokomu chce) a podobnými záležitostmi.

Problém je totiž v zásadě podobný jako na hody: když vedle v baráku vynesli čtyři talíře koláčků a u nás se vyneslo o půl koláčka míň, bylo by bláhové domnívat se, že nás lidi neroznesou po celé dědině kvůli každé oschlé odrobince, o kterou máme míň než jinde. A stejně tak je i na fašanek třeba trumfnout jiné zastávky: když u sousedů zavdávali gořalku, u nás sa už poptáváme po pípě a bečici a děckám čaj a zmrzlým svařák a nekeří si dají štamprlu a višňovku sem dělal. A tož čím to eště vylepšit? Máme rum a jeřabinku a všeci už sú snad spokojeni – teda dokád' sa příští rok nevy-myslí zas něco lepšího.

Tato řečně souteživosť je sice v Milotických původnější než fašanková obchůzka sama a snad by předčila i jiné „tradice“; chceme-li ale podpořit trvání těchto relativně mladých tradic a zároveň nechceme-li si vytvořit pro již zdánlivě pevné tradice takové podmínky, abychom je úspěšně vymýtili, bylo by snad i vhodné méně dbát na trumfování ostatních (přestože tradice zná

jenom pohyb vpřed, jak konstatuje Karel Čapek) a soustředit se na to důležité, čímž jak všichni dobře víme, je gořalka... teda chci říct pivo na Obecní, teda zachování tradice – která ne nutně musí postupovat pouze vpřed, stačí průvodem od baráku k baráku.

~v.g.

Velikonoční přiznání starosty:

MŮJ PRVNÍ MAZANEC POD DOHLEDEM AI

Protože jen prací živ člověk není, rozhodl jsem se letos k radikálnímu kroku, zkusil jsem si sám upéct mazanec.

Přiznávám bez mučení, že nejsem žádný kuchtík, a tak jsem si nechal poradit na internetu a recept jsem vyladil za pomoci umělé inteligence. A výsledek? Pokud to zvládne starosta, zvládnete to taky!

Pokud se chcete pustit do dobrodružství se mnou, připravte si: 230 g hladké a 100 g polohrubé mouky, 1/2 kostky droždí (20 g), 115 ml vlažného mléka, 60 g cukru a jeden vanilkový. Dále 70 g změkčeho másla, 4 g soli, 5 g citronové kůry, jedno vejce a po 50 g rozinek (namočených v rumu) a nasekaných mandlí.

→

V míse smíchejte obě mouky, udělejte v nich důlek, vlijte dvě třetiny mléka a rozdrobte droždí. Ze stran do mléka vmíchejte mouku jen tak dlouho, až uprostřed vznikne těstíčko jako na lívanec. Celé to pak vypadá jako moučná sopka s kráterem uprostřed. Zasypte ho jemnou vrstvou hladké mouky a nechte 30 minut v teple. A teď jste se dozvěděli jako já, co je to omládek.

Jakmile omládek vzejde (mouka na povrchu těstíčka popraská), přidejte zbytek: oba cukry, máslo (fakt změkklé, tvrdé z lednice prostě nerozmícháte), sůl, citronovou kůru, vejce a zbylé mléko. Vypracujte těsto a na závěr vmíchejte mandle a rozinky (rum z nich nejdřív slijte, ideálně do pekaře, ne do dřezu!). Těsto nechte 30 minut vyzrát. Mazanec nemá rád chlad, takže ho nechte odpočívat na dřevě nebo plastu, nerezový dřez by ho mohl zastudit. Pak vytvarujte fešný bochánek, šoupněte ho na plech pod utěrku a nechte kynout aspoň hodinu. Že je hotovo, poznáte

testem „na prst“, když do těsta lehce zatlačíte a ono se vrací zpět, je ten správný čas (ale spíš to byla náhoda). Pak už jen potřít vajíčkem, posypat mandlovými plátky, nahoře symbolicky rozstříhnout do kříže a šup s ním do trouby na 160 °C. Za 40–50 minut uvidíte ten zázrak. Přeji vám krásné jaro, a hlavně dobrou chuť, pokud se do pečení sami pustíte!

~r.š.

ANKETA

„Zažili jste o aprílu nějaký nečekaný žertík?“

„Když jsem byl u dědy, zavolał jsem na něho, že je ve vaně pavouk. Rychle za mnou přiběhl, aby se podíval. Žádný tam ale nebyl.“

Artur Dobeš, 11 let, žák 5. třídy ZŠ

„Nachtala jsem strýce Petu hádankou: Na střeše bylo pět ptáků. Kolik jich tam zůstane, když jednoho zastřelíš? Odpověděl: ‘Čtyři.’ Správně bylo ale žádný - ostatní se polekají.“

Barbora Knotková, 5 let, předškoláčka

„Většinou mě nachytá manžel a jde o věci, které jsou nějakým způsobem aktuální, co zrovna řešíme. Například loni, že mu volal podlahář, kvůli kterému si vzal home office, že nepřijede a o týden se práce posouvá. Nebo jindy, že musí na služebku do zahraničí - Ukrajina/Rusko. Předloni - a to je aktuální i teď, mi napsal, že synovi dovolil, ať si za pojistku za zlomenou ruku koupí nový počítač...“

Silvie Kořínková Presová, 48 let, knihovnice

~m.g.

Farnost

FARNOST MILOTICE INFORMUJE

V Miloticích se udělovala svátost biřmování. První březnová neděle roku 2026 zůstane v paměti mnoha našich spoluobčanů zapsána jako den velké slavnosti, kdy jsme po sedmi letech přivítali otce arcibiskupa. V neděli 1. března zaplnili věřící i hosté náš farní kostel Všech svatých, aby byli svědky udílení svátosti křesťanské dospělosti – biřmování.

Po měsících příprav, během kterých se biřmovanci scházeli k diskusím o víře, hodnotách a smyslu života, nastal jejich velký den. Slavnostní bohoslužbu celeburoval otec arcibiskup Josef Nuzík, který ve své promluvě zdůraznil význam křesťanských hodnot v dnešním moderním světě a povzbudil mladé lidi k odvaze a autenticitě, také zmínil podněty ze života biřmovanců, které mu napsali ve svých dopisech. Biřmování není jen „vstupenkou“ do dospělého života v církvi, ale především přijetím darů Ducha Svatého. A tak zbývá naděje, že touto slavností vše nekončí, že v Miloticích stále žijí lidé, kteří chtějí stavět svůj život na pevných základech a aktivně se podílet na utváření našeho společenství.

Zajímavosti ze slavnosti:

* Počet biřmovanců: Svátost přijalo celkem 19 kandidátů. Z toho tři sourozenecké dvojice a jedna trojice.

* Atmosféra: Slavnostní ráz podtrhl vynikající výkon našeho sboru a varhanní doprovod. Všichni biřmovanci byli v kroji.

* Společenství: Po mši svaté následovalo neformální setkání s arcibiskupem na faře, kde byla příležitost k otázkám.

Velké poděkování patří našemu otci duchovnímu za trpělivou přípravu biřmovanců, všem, kteří se podíleli na výzdobě kostela, hudebníkům a v neposlední řadě rodinám biřmovanců za jejich podporu.

PROJEKT PROPOJENÍ

Letos začal ve farnostech projekt Propojení. Toužíme být diecézí, která žije v radosti z Krista a slouží druhým. V příštích deseti letech ubude více než polovina kněží ve službě a zároveň dlouhodobě klesá i počet věřících. Projekt PROPOJENÍ je cestou k vytváření životaschopné farní sítě, která bude odrážet realitu života naší arcidiecéze; cestou společného rozlišování v Duchu Svatém, která vede k lepším podmínkám pro duchovní život v dnešní době a ke konkrétní službě víry, naděje a lásky.

Farnosti vytvoří skupinky, které budou v tomto roce hledat řešení nad pěti tématy:

PROPOJENÍ ve slavnosti neděle - Jak společně slavit neděli v propojených farnostech.

PROPOJENÍ ve farní rodině - Jak tvořit farnost jako společenství vztahů, formace

a služby.

PROPOJENÍ ve službě evangelizaci - Jak být otevřenou církví a přinášet Krista tam, kde žijeme.

PROPOJENÍ v kněžském společenství - Jak nově nastavit život a službu kněží v propojených farnostech.

PROPOJENÍ ve správě majetku - Jak se zodpovědně starat o majetek, aby sloužil farnostem a nebyl zátěží.

Výstupy poslouží pro lepší organizaci farností a diecéze.

Následující roky nás čeká :

2027 Rozlišování - hledání nové podoby sítě farností a vyhodnocení návrhů odbornými skupinami.

2028 Rozhodování - představení a dialog o návrhu nové sítě farností a života diecéze.

2029 Propojení - proces uvádění nové sítě a diecézních pravidel do praxe.

V letošním roce budeme také restaurovat, rekonstruovat a projektovat. Na farní budově se připravuje výměna oken, protože ty stávající se už zejména na jižní straně nachází v havarijním stavu, oprava soch na ohradní zdi a další opravy dle možností

dotací. Děkujeme za dotace od obce Milotice i dary věřících.

Dary do fondu donátorů pomáhají farnosti snížit příspěvek na její chod, a díky tomu tak zůstává farnosti více prostředků na její aktivity. Děkujeme všem, kteří podporují naši farnost jako donátoři. Pro registrované budou různé bonusy, jako slevy na vstupném nebo si dar můžete odečíst od základu daně, pokud přispějete alespoň 1 000 Kč. Bližší informace poskytne kněz nebo lze najít na www.olomouc.donator.cz.

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ KE SLAVENÍ VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB:

Zelený čtvrtek v 19 hodin.

Velký pátek v 16 hodin, následuje křížová cesta a celonoční adorace u Božího hrobu.

*Bílá sobota –
Velikonoční vigilie ve 20 hodin.*

*Velikonoční neděle –
Slavnost Zmrtvýchvstání Páně –
mše sv. v 8 a 10 hodin.*

Jaro i léto máme nabité duchovními akcemi:

- V neděli 3. května se propojí naše farnost s Vracovem a vyrazíme společně na pouť ke sv. Antonínkovi u Blatnice, kde budeme v 15 hodin slavit mši svatou, nad kterou bude mít naše farnost patronát.
- Matice svatoantonínská v rámci připomínky 100. výročí kněžského svěcení Služebníka Božího P. Antonína Šuránka pořádá 5. Pěší pouť k BOŽÍ MUCE pod Javořinou. Na společné putování se těší olomoucký arcibiskup Josef Nuzík.
- Putujeme s prosbou za naši arcidiecézi. Sraz je v pátek 8. května 2026 u Kamenné budy (Strání) v 10 hodin, délka trasy 4,5 km, vhodné i pro děti s rodinami. Odjezd z Milotic v 8 hodin.

- 16. května v den svátku sv. Jana Nepomuckého, který vychází na sobotu, se sejdou i farníci okolních obcí. Mše sv. začne na zámku v 17 hodin, po mši následuje pohostění na nádvoří zámku.
- 23. května - pouť děkanátu Kyjov a Veselí nad Moravou do Strážnice. Program začíná v 16 hodin adorací, v 17 hodin růžencem, 18 hodin mše sv. (možnost společné cyklopouti).
- 24. května přijme letos první svaté přijímání 14 dětí.
- 6. června jste zváni na slavnost blahořečení Jana Buly a Václava Drboly – prvních mučedníků moderní české historie na brněnském výstavišti. Pro vstup je nutná registrace. Více na www.buladrbola.cz
- 21. června jedou farníci na vodu. Již

- pojedenačtí vyrazí farníci z Milotic a Vacenovic na dobrodružnou plavbu na Vltavu. Zájemci se mohou hlásit u otce Pavla.
- 28. června - nedělní mše sv. v 10:30 hodin na Nákle. Bude spojena s táborem a oslavou 20 let kněžství otce Pavla Kašky (spolu s poutníky z Vacenovic, Dubňan, Ratiškovice a Mistrína).
- 29. června - slavnost sv. Petra a Pavla, pondělí před vysvědčením - poslední dětská mše a táborák na ukončení školního roku.
- 11.– 16. srpna jsou mladí ve věku 14 až 26 let zváni na Celostátní setkání mládeže v Ostravě. Přihlašování je už spuštěno. Již se přihlašuje mládež z Kyjova, Kostelce, Vacenovic a Vracova. Za děkanát Kyjov je otec Pavel koordinátorem, přihlaste se.

P. Pavel Kaška

Státní zámek Milotice

NOVÁ SEZONA 2026 ANEB VE VÍRU OPRAV A PŘÍPRAV

Během zimy jsme snad ani neodpočívali, mám ten pocit. Až do začátku března probíhala rekonstrukce sedmi kusů oken v severním křídle prohlídkové trasy a restaurování štukového stropu z roku 1725 v jídelně.

Práce šly kvůli „tužší“ zimě pomalu (vlhkost, nízká teplota v interiéru), takže následný úklid dotčených místností jsme prováděli v časovém presu, aby bylo do otevření zámku veřejnosti vše v pořádku.

V exteriéru byla v podzimních měsících opravena dvojice sfing a odvezeny k restaurování dvě dekorační vázy z mostu, které se už rozpadaly.

Už se taky pomalu – prozatím logisticky a mentálně – připravujeme na rekonstrukci zámecké střechy. Ačkoliv dosud nevíme nic určitého, část zámku se do lešení zahalí pravděpodobně na přelomu května a června. To bude bohužel spojeno s částečným omezením přístupnosti určité části zámeckého areálu.

Prodejna zámeckého zahradnictví zahájí provoz v pátek 17. dubna 2026.

Největší novinkou pro letošní sezonu je zbrusu nový pokoj v prohlídkové trase: lovecký salon. Ten vznikl namísto původní „Rodové galerie“, z níž se bude pětice

reprezentativních portrétů milotických pánů ze 17. a 18. století vracet v průběhu roku v restitucích potomkům rodu Serényi.

Novou místnost jsme pojali jako poradní pokoj milotického velkostatku. Prostora dostala zelenou výmalbu, zdobí ji lovecká zátíší a grafické listy, rozměrný kulatý stůl, a především lovecké trofeje a zbraně, které byly dosud uloženy v depozitářích zámku. Řada trofejí je původních, takže pochází ze zvířat ulovených přímo Ladislavem Seilerem, jeho přáteli a zaměstnanci bývalého panství. Návštěvník zde také uvidí dobové fotografie Milotic a okolí, stejně jako repliky revírních map. Při výkladu se zde návštěvník blíže dozví, co všechno vlastnil hrabě Seilern před pozemkovou reformou a po ní, čím se vlastně živil, co bylo náplní jeho práce atd. Přijďte se k nám podívat. Otevírat budeme na Zelený čtvrtek 2. dubna.

S přáním příjemných jarních dnů a pozeňnaných Velikonoc

Václav Lunga

Základní a mateřská škola

Plánované rekonstrukce a investice v roce 2026

V průběhu kalendářního roku 2026 připravujeme ve spolupráci se zřizovatelem ve škole řadu investic a renovací, jejichž cílem je postupně modernizovat školní prostředí, zlepšovat technický stav budov a zároveň vytvářet kvalitní podmínky pro vzdělávání dětí i práci zaměstnanců.

V budově základní školy se zaměříme jak na stavební úpravy, tak na modernizaci vybavení. Plánována je renovace schodiště na 1. i 2. stupni a výměna dveří v obou částech školy. V podkroví proběhne úprava a zateplení skladovacího prostoru. V letošním roce bude také dokončena obnova sítí do oken, instalace vnitřních žaluzií na severní straně budovy a venkovních žaluzií na východní straně školy.

V oblasti ICT vybavení dojde k výměně několika zastaralých počítačů v učebnách a k pořízení dvou digitálních dotykových panelů. Postupně také renovujeme administrativní zázemí – konkrétně proběhne obnova tří kanceláří (výmalba, nábytek a osvětlení) a kabinet 1. stupně bude vybaven novou multifunkční tiskárnou. Navážeme rovněž na rekonstrukce z předešlého

roku kompletní modernizací dvou kmenových tříd.

V mateřské škole se zaměříme především na postupnou obnovu interiérového vybavení. Proběhne kompletní výměna lůžkovin a bude zahájena postupná obnova nábytku v jednotlivých třídách. Z důvodu částečného letního provozu plánujeme instalaci klimatizace ve třídách mateřské školy na ulici Školní. Součástí modernizace bude také obměna vybavení tříd (např. pohovka, koberec), pořízení dvou digitálních klavírů a dvou digitálních dotykových panelů.

Velkou pozornost věnujeme zvýšení bezpečnosti. V průběhu roku dojde k výměně zámků a klíčového systému, instalaci nových videotelefonů a systému dálkového otevírání dveří v budově základní školy.

V tělocvičně budou instalovány nové protipožární dveře a proběhne renovace zábradlí na galerii.

Ve školní jídelně je připravena kompletní rekonstrukce toalet. Pro zkvalitnění provozu bude pořízen nový salátový pult s příslušenstvím, digitální výdejní terminál, vířič na nápoje a další drobné vybavení.

Všechny uvedené investice realizujeme postupně ve spolupráci se zřizovatelem. Naším cílem je dlouhodobě zlepšovat prostředí školy tak, aby odpovídalo současným požadavkům na moderní a bezpečné vzdělávání.

Děkujeme obci za podporu a zaměstnancům školy za spolupráci při přípravě jednotlivých projektů.

Mgr. Tomáš Procházka

POPRVÉ V GALERII

Jak vlastně vzniká obraz nebo socha? Odpověď na tuto otázku hledali žáci 6. tříd při své první návštěvě Galerie výtvarného umění v Hodoníně, kde pro ně byl připraven program vedený galerijním pedagogem.

V úvodní části se žáci seznámili s nástroji a pomůckami, které používají výtvarní umělci. Dozvěděli se například, co je napínací rám (blindrám), na který se potahuje malířské plátno, a mohli si jeho sestavení sami vyzkoušet. Poznali také základní sochařské nástroje a zjistili, jaký je rozdíl mezi sochou vznikající odebíráním materiálu, například vytesáváním z kamene či dřeva, a sochou odlévanou, například z bronzu.

Součástí programu byla také komentovaná prohlídka aktuálních výstav. Žáci si prohlédli díla bratří Uprků a se zájmem si vyslechli zajímavosti o jejich tvorbě. Velkou pozornost vzbudila také výstava Hranický prostor autora Patrika Kovačovského, která prostřednictvím současného výtvarného jazyka připomíná rozdělení

České a Slovenské republiky v roce 1993. Na závěr si žáci vyzkoušeli vlastní výtvarnou tvorbu. Na speciálním otáčivém kruhu nanášeli barvy na papír a sledovali, jak vznikají barevné kruhy, přechody a originální abstraktní kompozice. Tato experimentální část je velmi bavila a umožnila jim zažít radost z vlastní tvorivosti. První návštěva galerie tak žákům přinesla nejen nové poznatky o výtvarném umění, ale také inspirativní tvůrčí zážitek.

Mgr. et Bc. Marie Blahová

V DOPRAVĚ BEZPEČNĚ

Žáci 4. třídy se i v letošním školním roce zapojili do programu dopravní výchovy, který je součástí našeho Školního vzdělávacího programu a pomáhá dětem osvojit si zásady bezpečného pohybu v silničním provozu.

Výuka probíhá ve spolupráci s DDM Kyjov, Okresním ředitelstvím Policie ČR v Hodoníně a Městskou policií Kyjov. Nejprve žáci absolvují teoretickou část ve třídě, kde se seznamují se základními pravidly silničního provozu, významem dopravních značek i zásadami bezpečného chování na komunikacích.

Na tuto část naváže praktická výuka na dopravním hřišti v Kyjově. Zde si žáci za asistence policistů vyzkoušejí v reálných situacích pravidla bezpečného pohybu po chodníku i po silnici, správné přecházení na světelných přechodech a také jízdu na kole či koloběžce podle dopravních pravidel.

Dopravní výchova patří mezi dětmi k velmi oblíbeným aktivitám, protože jim umožňuje získané znalosti vyzkoušet přímo v praxi. Věříme, že jim tyto zkušenosti pomohou stát se na silnicích jistějšími, a především bezpečnějšími účastníky provozu.

ZÁPIS DO PRVNÍ TŘÍDY

Dne 5. února 2026 se v budově ZŠ Milotice uskutečnil slavnostní zápis dětí do 1. třídy. Škola se při této příležitosti proměnila v pohádkové místo plné úsměvů, radosti, očekávání i prvních nesmělých krůčků budoucích školáků.

Celým zápisem provázela děti i jejich rodiče pohádka O Červené karkulce. Malí předškoláci plnili různé úkoly zaměřené na jejich školní zralost. Vyzkoušeli si jednoduché matematické i jazykové úkoly, předvedli své komunikační dovednosti a procvičili také výslovnost. Nechybělo vytleskávání slov, recitace básničky ani zapívání oblíbené písničky.

Za splnění pohádkových úkolů čekala na každého malá odměna – košíček plný dobrot od samotné Karkulky. Na památku si děti mohly svůj velký den připomenout také ve fotokoutku s pohádkovou chaloupkou.

Přejeme budoucím prvňáčkům, aby do školních lavic nastoupili s radostí, zvědavostí, úsměvem a aby se jim na naší škole líbilo.

Mgr. Doris Bažíková

Mgr. Jana Trtíková

SCÉNICKÉ ČTENÍ

Děti 1. – 3. třídy zažily nevšední kulturní dopoledne. Naši školu navštívil autor knihy Příběhy z Lipového palouku David Vacke. Prostřednictvím scénického čtení zavedl děti do světa laskavých zvířecích příhod na rozkvetlé louce.

Společně jsme nahlédli do dvou kapitol vyprávění o pomalém šnečkovi a jeho kamarádech z Lipového palouku. V herecké kolegy se v tomto představení proměnily i děti z publika. Atmosféru dotvořily velké reprodukce ilustrací Markéty Šmalcové.

Čtení malé diváky velmi zaujalo. S nadšením naslouchali, spontánně reagovali a často se ozýval smích i překvapené výkřiky. Vyprávění o přátelství určitě zanechalo v dětech příjemný zážitek i milé poučení o síle přátelství.

Mgr. Doris Bažíková

PLES

Společenský ples obce Milotice a základní školy patří vždy k nejčekávanějším událostem roku. 7. února se slavnostně vyzdobený sál kulturního domu stal svědkem nezapomenutelných okamžiků.

Večer byl zahájen tradičním vystoupením žáků 9. třídy s pečlivě nacvičenou polonézou. Za doprovodu krásné hudby předvedli působivou choreografii. Za svůj výkon byli žáci odměněni dlouhým potleskem. Mnozí rodiče byli dojatí a hrdě si své děti na památku natáčeli.

Poté se parket otevřel všem hostům a zábava mohla naplno začít. K tanci a poslechu hrála kapela NATURE THERAPY, která vytvořila skvělou atmosféru.

Zazněly oblíbené taneční písně, moderní hity i známé klasiky, takže si každý přišel na své. Komu se zrovna nechtělo tančit, mohl zapózovat ve fotokoutku nebo si vychutnat oblíbený drink v baru.

Velké očekávání provázelo také losování tomboly, která byla bohatá na zajímavé ceny. Každé vylosované číslo vyvolalo napětí i radostné výkřiky výherců. Smích a dobrá nálada se nesly celým sálem až do pozdních hodin.

Ples se tak opět stal příležitostí k setkání přátel a příjemným zpestřením dlouhých zimních večerů.

Mgr. Radka Pavelková

MLADÍ DEBATÉŘI MÍŘÍ DO BRNA

Dne 27. ledna se na naší škole uskutečnila soutěž Debatiáda, která je organizována Asociací debatních klubů. Letos jsme se do soutěže zapojili vůbec poprvé, a to s velkým nadšením.

Ještě před samotným školním kolem jsme si do školy pozvali odborníky na debatování. Ti žáky seznámili se základy argumentace, strukturou projevu i tím, jak reagovat na názory oponentů. Součástí přípravy

byl také praktický workshop, během kterého si všichni mohli debatování vyzkoušet a získat cenné rady do začátku.

Během samotné soutěže žáci v debatách odhalovali důležité společenské problémy a snažili se nastínit jejich možná řešení. Nešlo jen o teoretické úvahy – debatování rozvíjí praktické dovednosti do života, jako je schopnost jasně formulovat myšlenky, obhájit svůj názor, naslouchat druhým a reagovat s respektem.

Mgr. Markéta Holešinská

OLYMPIÁDY A SOUTĚŽE

Jako každý rok si naši žáci porovnávají své znalosti a dovednosti jednak mezi sebou, ale také s ostatními školami.

Proběhla školní kola olympiád v českém, anglickém a německém jazyce, dále dějepisná a biologická olympiáda. Mezi nejúspěšnější patří Anna Umscheidtová z 9. třídy, která zvítězila v okresním kole Olympiády v německém jazyce s postupem do kola krajského.

Naši školu v okresním kole Olympiády v AJ úspěšně reprezentovali Marek Střítecký (6. tř.) a Tereza Loukotová (9. tř.), v Dějepisné olympiádě Lukáš Ingr (8. tř.), Tereza Zlámáliková a Pavel Leskovan (9. tř.), v Olympiádě v ČJ také Tereza Loukotová. Do okresního kola Biologické olympiády se chystají Samuel Sova, Hugo Šén (6. tř.) a Ingrid Macháčková (8. tř.).

Každý ví, jak je důležité se dobře orientovat také ve světě financí. To prokázali nejúspěšnější účastníci Soutěže ve finanční gramotnosti Antonín Grufík (5. tř.) a Filip Dobeš (6. tř.).

Velkým úspěchem bylo také krásné 3. místo Ingrid Macháčkové (8. tř.) ve výtvarné soutěži Mé toulky za zvěří, kterou každoročně pořádá Okresní myslivecký svaz Hodonín.

Mgr. Alena Borůfková

EXKURZE, KTERÉ POMÁHAJÍ PŘI VOLBĚ POVOLÁNÍ

Žáci devátého ročníku se v rámci rozhodování o budoucím povolání zúčastnili dvou zajímavých exkurzí, které jim umožnily nahlédnout přímo do reálného pracovního prostředí a poznat různé pracovní pozice v praxi.

Dne 11. prosince navštívili firmu Euroookna Pražák v Miloticích, která se specializuje na výrobu dveří a oken. Během exkurze se žáci seznámili s různými typy dřeva, které

se při výrobě používají, a dozvěděli se, jak probíhá celý proces od prvotního opracování materiálu až po finální výrobek. Prošli si výrobní prostory a měli možnost vidět jednotlivé fáze výroby na vlastní oči. Obětaví zaměstnanci i průvodci ochotně odpovídali na jejich dotazy a přiblížili jim každodenní náplň své práce. Na závěr si žáci odnesli i malý dárek na památku.

Druhá exkurze se uskutečnila 29. ledna ve společnosti Vetropack Moravia Glass,

kteřá se zabývá výrobou skleněných obalů. Devátáci zde mohli sledovat fascinující proces výroby skla a pozorovat, jak z rozžhavené hmoty vznikají lahve a další skleněné výrobky. Opět se setkali s ochotnými pracovníky, kteří jim přiblížili různé pracovní pozice ve výrobě i technickém zázemí firmy. Také zde žáci obdrželi drobný dárek.

Obě exkurze byly pro žáky velkým přínosem. Odnášejí si nejen nové poznatky a zajímavé zážitky z praxe, ale také inspiraci a lepší představu o svém možném budoucím uplatnění. Přímý kontakt s reálným pracovním prostředím jim pomohl lépe si uvědomit, jaké možnosti se jim po ukončení základní školy nabízejí.

Mgr. Markéta Holešinská

VÁCLAVE, UŽ UMÍM ZASTAVIIIIIT...

Na konci února vyrazila většina žáků sedmých tříd na lyžařský výcvik do obce Vernířovice, kde se chata Brněnka stala na chvíli naším druhým domovem.

Hned první den bylo jasné, že nás čeká práce. Někteří už měli obloučky v malíčku, jiní si teprve zvykali na to, že lyže nejsou samostatně myslící bytosti. Přesto se během několika dní podařilo něco, co stojí za zmínku – i ti, kteří stáli na lyžích úplně poprvé, se postupně vypracovali natolik, že si vyjeli lanovkou na kopec a bezpečně zvládli sjezd dolů. Od prvních opatrných metrů na cvičné louce až po regulérní jízdu ze svahu. Klobouk dolů! Program byl jasný: dopoledne i odpoledne výcvik na svahu – pilování techniky, brzdění, oblouků a získávání jistoty v jízdě. Každý den byl znát posun – méně pádů, více kontroly, větší sebevědomí, a hlavně radost.

Po návratu na chatu přišel čas na regeneraci. K dispozici byla posilovna i wellness zázemí a velkou pozornost si získal také venkovní krytý vyhřívávací bazén. Teplá voda při zimních teplotách venku byla po celodenním pohybu velmi příjemnou odměnou.

Večery jsme ale nebrali jen odpočinkově. Součástí kurzu byla i teoretická příprava – instruktážní videa, a především rozbor vlastních nahraných výkonů z uplynulého dne. Vidět sám sebe na svahu je zkušenost, která někdy řekne více než deset rad instruktora. A fungovalo to: co se večer probralo, druhý den se zkušelo na svahu.

Lyžařský kurz tak nebyl jen o pohybu na čerstvém vzduchu, ale také o učení, překonávání obav a postupném zlepšování.

Na konci týdne jsme odjížděli s větší jistotou na lyžích a dobrým pocitem z toho, co se nám podařilo zvládnout.

Kromě pokroků na svahu jsme si odvezli také spoustu společných zážitků a upevnili přátelství, která se v lavicích budují jen těžko. Byl to zkrátka týden plný pohody a humoru, po kterém můžeme s klidem říct, že jsme horu – a možná i sami sebe – zdolali se cítí.

Mgr. Ivana Smoláková

GENERÁLKA NA OSTRÝ START

V posledních týdnech se žáci devátých tříd naplno ponořili do přípravy na jeden z nejdůležitějších kroků své doškolovací cesty. Klíčovým bodem této přípravy byly přijímací zkoušky nanečisto, které se na školách celostátně uskutečnily ve středu 28. ledna.

Hlavním cílem této akce bylo umožnit vycházejícím žákům zažít atmosféru skutečného testování v reálném čase, aniž by se museli obávat případného neúspěchu. Mohli si tak v praxi ověřit, jak dokáží hospodařit s vymezeným časem a zda zvládnou bezchybně vyplnit záznamové archy.

Letos si žáci kromě tradičního českého jazyka a matematiky mohli nově vyzkoušet také test z anglického jazyka. Na češtinu a angličtinu měli uchazeči 60 minut, na matematiku 70 minut. Angličtina sice není součástí jednotné přijímací zkoušky na všechny školy, ale mnoho gymnázií a bilingvních oborů ji ve své školní části vyžaduje.

Pohled na celorepublikové statistiky napovídá, že nepodceňit přípravu se rozhodně vyplácí. V loňském roce dosáhli žáci 9. tříd v rámci celé České republiky průměrného zisku přibližně 30 bodů z českého jazyka a zhruba 21 - 25 bodů z matematiky (z padesáti možných). U anglického jazyka se průměrná úspěšnost v podobných testech obvykle pohybuje kolem 65 - 70 %, ovšem na výběrové školy bývá lafka nastavena mnohem výše.

Výsledky zkoušek nanečisto nyní slouží žákům i rodičům jako cenná zpětná vazba, která může pomoci odhalit případné mezery v učivu a nasměrovat jejich další přípravu. Věříme, že tato zkušenost dodala našim devátákům větší jistotu a pomůže jim zvládnout dubnové přijímací zkoušky s klidem a sebevědomím. Držíme jim palce, aby se dostali na školy, které si vybrali, a přejeme jim hodně štěstí a úspěchů na další cestě za splněním snů.

Mgr. Helena Smejkalová

DEN BEZ AKTOVEK

16. leden byl pro žáky naší školy opravdu nevšedním dnem, na který jen tak nezapomenou. Vedení školy totiž na základě podnětu z řad žáků vyhlásilo „Den bez aktovek“, který přinesl spoustu zábavy i kreativity.

Úkolem bylo přijít do školy bez klasické školní tašky či batohu. Učebnice a sešity si měli žáci přinést v co nejoriginálnějších verzích.

A tak bylo hned ráno na co se dívat. Místo aktovek se na chodbách objevily kufry, proutěné koše nebo třeba hrnce, popelářské auto, noční stolek, či dokonce mikrovlnná trouba. Někteří žáci zvolili kočárek pro panenky, ale i klasický kočárek pro malé dítě, jiní přinesli učebnice v přepravce na nářadí či v pouzdře na kytaru. Fantazii se meze opravdu nekladly a každý se snažil překvapit své spolužáky.

Během vyučování panovala veselá atmosféra a úsměv nechyběl ani učitelům.

→

Ti ocenili nejen originalitu, ale i odvahu zapojit se do netradiční výzvy.

Vrchol celého dne přišel ke konci vyučování. V respiriu školy se uskutečnila módní přehlídka těch nejzajímavějších zavazadel. Žáci své „modely“ hrdě představili před publikem spolužáků i učitelů, byli odměněni sladkou odměnou a velkým potleskem, který byl tou nejkrásnější tečkou za vydařeným dnem.

Mgr. Radka Pavelková

Pestré aktivity v mateřské škole

Uplynulé období bylo v naší mateřské škole opět plné zajímavých aktivit, radosti a nových zážitků. Snažíme se dětem přinášet pestrý program, který podporuje jejich přirozenou zvědavost, rozvíjí jejich dovednosti a zároveň jim přináší spoustu zábavy.

Velkým zážitkem byla pro děti **návštěva včelaře s ukázkou včel**. Děti se dozvěděly mnoho zajímavostí o životě včel, o tom, jak vzniká med a proč jsou včely pro přírodu tak důležité. Měly možnost prohlédnout si včelařské pomůcky, ochranný oděv a některé produkty z medu. Celá akce byla velmi poučná a děti si odnesly mnoho nových poznatků.

V mateřské škole jsme si také užili **veselý karneval**, který se konal v tělocvičně základní školy. Programem děti provázely klaunice Viky a Kiky, které si pro ně připravily zábavné hry a soutěže. Celé karnevalové dopoledne se neslo v duchu příběhu o ztracených obrázcích, které děti postupně hledaly a získávaly při plnění různých úkolů. Nechyběl tanec, smích ani spousta krásných masek, které vytvořily tu pravou karnevalovou atmosféru.

Velmi zajímavým zpestřením programu bylo také **muzikodrama**, které děti vtáhlo do světa hudby, pohybu a příběhu. Interaktivní formou se děti zapojovaly do

děje, zpívaly, reagovaly na hudbu a staly se součástí celého vystoupení. Takové zážitky podporují fantazii, rytmické citění i radost z hudby.

Dalším nevšedním zážitkem bylo **sférické kino**, které k nám do školky přijelo s poutavým programem. Promítání probíhalo ve speciální kopuli a děti se díky tomu ocitly přímo uprostřed děje. Tento jedinečný způsob projekce děti velmi zaujal a umožnil jim poznávat svět z úplně nových perspektiv.

Jsmo rádi, že můžeme dětem nabízet podobné akce, které obohacují běžný program mateřské školy. Děti si odnášejí nejen nové vědomosti, ale především krásné společné zážitky.

Děkujeme také rodičům za spolupráci a podporu při všech školkových aktivitách. Těšíme se na další společné akce a nové zážitky, které nás v následujících měsících čekají.

Kolektiv mateřské školy

Komunitní život

Co nového v knihovně?

Začnu statistikou za rok 2025. V roce 2025 bylo registrováno celkem 112 uživatelů, z nichž 40 tvoří děti do 15 let. Tato čísla opět tak úplně neodpovídají skutečnosti, protože na jednu registrovanou průkazku chodí někdy i celé rodiny, takže čtenářů je podstatně více.

Stav knihovního fondu k 31. 12. 2025 byl 4 159 kusů. Celkem se za celý rok půjčilo 2 279 knih a 32 zvukových CD. Formou MVS (meziknihovní výpůjční služba) bylo zapůjčeno 13 titulů. V daném roce proběhlo devět kulturních nebo vzdělávacích akcí – 2x pasování na čtenáře, Burza knih, Noc s Andersenem, dvě besedy se spisovatelkami: Petrou Martiškovou a Kristýnou Šebkovou, dvě besedy s žáky na určené téma a slavnostní představení zrekonstruované knihovny s novým mobiliářem, spojené s otevřeným adventním okýnkem.

V letošním roce za první dva měsíce navštívilo knihovnu v rámci tří besed 59 dětí místní mateřské školy. Povíдали jsme si o pohádkách, měli pohádkové kvízy a poté děti prozkoumávaly knihovnu. Některé zde nikdy nebyly, některé ano, ale poprvé viděly knihovnu v novém hávu. Ostatní akce se odehrají sice pořád v prvním čtvrtletí, tj. v březnu, ale až po uzavření tohoto čísla, proto o nich napíšu až v letním zpravodaji. Jedná se o Burzu knih, Noc s Andersenem a cestovatelskou besedu o tripu po Grónsku s cestovatelkou Lucií Kubínovou, která se s námi podělila o tipy na čtení. V červnu proběhne pasování prvňáčků na čtenáře.

Z důvodu modernizace automatizovaného knihovnického systému je podána žádost v rámci vyhlášení dotačního titulu z MK VISK 3 o dotaci na pořízení nového knihovnického systému TRITIUS REKS. Je přímým nástupcem současné verze CLAVIUS, která přestala být podporována.

Knihovna je místem určeným nejen k půjčování knih, ale i k odpočinku, relaxaci nebo společnému setkávání. Je otevřena pro všechny občany, registrované i neregistrované, takže jste tu vždy srdečně vítáni. Můžete kromě jiného i navrhnout, jaké knihy by neměly v knihovně chybět nebo jaké služby byste si přáli.

Na požádání je možno uvařit i kafičko.

Krásné jaro přeje

Jitka Úradníková

1. Skvělý humoristický román autora Stoletého staříka
2. Klasická severská krimi
3. Nový psychologický román Aleny Mornštajnové

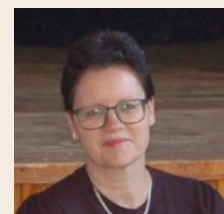
4. Oblíbené příběhy s úkoly
5. Deset pohádek o dětech, kterým se splnilo přání
6. Další příběhy oblíbených postavíček
7. Silný příběh o přátelství a hledání se pro starší děti
8. Další romantika od Julie Caplinové

9. Nádherný životopisný příběh plný emocí
10. Historická trilogie o osudech malé vesnice v pohraničí

CO PŘÁVĚ ČTE...

Mgr. Lucie Kubínová cestovatelka

Oblíbená kniha v dětství

Bylo jich mnoho, nemůžu jmenovat jen jednu. Ale četla jsem opravdu hodně.

Oblíbená kniha v dospělosti

Egyptan Sinuhet

Oblíbený žánr

cestopisy, krimi

Co právě čte

Od Kristiny Höschlové - Lékařem jste i vy - inspirativní kniha, která vás provede skrze dvanáct měsíců, ve kterých krok za krokem odhalíte léčebné schopnosti lidského těla i přírody. A současně i knihu od Dana Browna - Tajemství všech tajemství.

Vitajte ve vinohradě!

Vinařův rok sa dělí na také dvě fáze: půl roku od vinobraní člověk furt špekuluje, co udělá příště ináč a půl roku je tu po-tem robota ve vinohradě. A každé toto období je ze začátku těšením a plánová-ním a na konci probuděním do reality. A potom zas těšení, a tak furt dokola...

Už od začátku sbírání si říkáme „příště to zeberu spíš/pozdíš“, „dám inší kvasinky“, „zastavím to spíš/pozdíš“... Během zimního košťování už si plánujeme, jak toho nastříháme méně, budeme víc kopat a méně stříkat, nebo obráceně. Ze sirkových komisí máme namyšlené, jak příště bude to víno už dokonalé, ale už opravdu. Mám dat víc dusíku, aby byl hiboš správně kočičákový? Ono to zas ale tak nevyzraje a půjdú do toho nemoce. Na kolik to mám stříhnúť oček, radši nech je kvalita, nebo radši víc ať to nateče? Mám okopávat každú travičku a kuřenku, nebo tam neco nechat, nech ně hlína při první borce nevyteče?

Tož věil sa čas láme do téj druhej doby: konec kochání sa z mladého vína a špekulování. Už zas mosíme myslet dopredu, je tu realita, jaro a ide sa na to. Kór dyž bylo také počasí letos, dva měsíce mrazy a po-tem najednú skoro léto, tož honem tuml najvětší.

Domáci dřevěné uhlí aneb biouhel

Po zimě nám na zahradě a v sadu zůstane větší či menší hromada rostlinných zbytků. Svrbí nás ruka to všecko naráz spálit. Pořádne si to rozmyslete, prosím, a to nejenom proto, že je to od letoška zakázané.

Pokud je hromada vlhká, cokoliv je lepší než to pálit na hromadě. Hoří to špatně, musíte u toho stát, čoudí to sousedům do oken a na pověšené prádlo. Je to plýtvání, neefektivní a nakonec to není ani nejjednodušší. A hlavně - máte ostudu po celé dědině.

Možností likvidace je daleko víc a ideální je jejich kombinace. Listí, trávu apod. dejte rovnou do kompostu. Nevedete-li kompost dodaný zdarma obcí, tak stačí obyčejná hromada někde v rohu humna a následně zarytí/zaoraní na podzim. Nebo to všecko vyvezte na sběrný dvůr. Mně se osvědčil kladívkový mulčovač za malotraktorem, který všechno několi-kerým pojezdem krásně podrtí. Když je směs pestrá a dobře promíchaná, můžete

Všecka příroda sa rychle probudila, a to komplet aj ze srnkama. Bodaj by ty dál klidno spaly! Zas sem viděl dvě také ludry špacírovat si to v řádkoch, našťestí tam ešte nemajú moc co zežrat, kroměvā ne- spleje od podzímka.

Tož jak bude čas, tož natáhám mezi strom- kama dvojité drát. Srnka dyby moc chtěla, tož to přeskočí, ale budu spoléhat na to, že je zhníla a račí udělá tři kroky k susedovi. Ten sa o vinohrad nejak velice nestarā, tož je to jaksi fuk, esli mu to má okošťovat srnka nebo zhořat na pernospóru, beztak bude mět ho...uby tajaktak. A aspoň už od května bude vědět, jaké bude mět vinobra- ní.

V sadě už můžete mět ostříhané jabka, hrušky nebo třeba kířáky bobulového ovo- cí. Okolo květu už začnete s trnkama. Bro- skvje a nektarinky řežte až po odkvětu, a to včetně probírky - během ní zkynožeť většinu plůdků a nechajte enom ty naj- pěknější. Po řezu broskví by mělo byt na zemi víc halůzek, než jich zostalo na stro- mē. Meruňky řežte aj třikrát: poprvní před květem odstříhnete všecko suché a zhořa- né on loňskéj moniliózy. Podruhé řežte po květu, kdy uvidíte čestvě spálené letorosty od letošni moniliózy, tož jich vystříhnete až do zdravého dřeva. A potřetí řežte v létě „dyž jezdijú kombajny“.

Letní řez omezí vlky, podpoří rozvětvení a Šittův řez odloží kvetení v příštím roku, takže je šanca vyhnúť sa mrazíkom.

Je to sice taková piplačka a specialitka, ale može to pomoct víc jak kropení vodú, pá- lení slámy a určité je to zdravější jak pla- né stříkání měďú. Bud' si to našťudujte na internetoch, nebo su ochotný to vysvětlit podrobne za velikú štamprlu jégra. Po- slední možnost je modlení sa k patrónom ovoce a úrody. Zkuste orodování u svatých Vincenca a Urbana. A dyžtak to podpořte půstem, aby ste sa pojistili aj proti krupám a mšicám.

Ze svazovéj činnosti zmíním, že sa konala členská schůza, na keréj sme hlasovali, až nás ruky bolely. Našťestí dycky jednohla- ně, tož ani pobit sme sa nemoseli. Aj tra- diční brigáda bude. Ráno zas pouklůzame Šidleny mezi sklepama, potom opravime rozhrkané a rozgajdané stole a legátky a po zbytek dňa budeme glancit další dvě nové chladicí vitríny, co sme si pořídili.

A samozřejmē bude aj tradiční velikonoč- ní košť vín, tajak každý rok. Už sa určité všeci těšime a potkáme sa tam!

Jarek Grufik

podrtit a kompostovat i včetně jinak méně vhodných zbytků jako ořechové listí, „tur- čání“, „kotačky“, břechtan apod.

A až zbylé silnější větvičky, větve a réví můžete po uschnutí organizovaně spálit na popel. Ten je sice taky dobrý a díky nízkému pH ideální do kompostu, ale při ne- dokonalém použití se vzácné prvky v půdě rychle ztratí.

A je tu ještě jedna možnost - spálit suchý hrubý materiál na biouhel. Biouhel je jen „nóbl“ název pro dřevěné uhlí, ale zmi- ňuju ho, protože pod tímto termínem si můžete dohledat podrobnosti jeho výhod, vlastní výroby a použití. Hlavní princip je, že se dřevo spaluje bez přístupu vzduchu - za vysoké teploty se uvolňuje jenom dře- voplyn a ten hoří až vysoko nad ohněm. Zato uhlí zůstává vespod a bez přístupu kyslíku neshoří na popel, ale zůstane ve formě dřevěného uhlí. To má několik vý- tečných vlastností. Má obrovský vnitřní povrch, v kompostu nasaje minerály a je útočištěm pro mikroorganismy, a v půdě udrží dlouho vodu. Taky výtečně odlehčí

těžkou jílovitou půdu. Čili má podobné výhody jako zralý kompost, ale nerozloží se a nemineralizuje se hned jako humus, nýbrž zůstane takto i po stovky let.

Nebo vyrobené uhlí prostě použijeme na grilování.

Je pravda, že spálit dřevo místo popela na uhlí chce trochu cviku. Já používám 200li- trový plechový barel, který si na železném trakaři nebo šasi kár či kolečka přibližuju až k hromádkám větví. Barel nemá žád- né otvory, takže oheň v něm rozdělávám naležato, aby měl zpočátku dost vzduchu, a postupně ho zvedám, až je s dalším opa- trným přikládáním rozpálený s dostateč- ným žárem uvnitř. →

I pak se musí přikládat přiměřeně a hlídat, aby se oheň na jednu stranu nedusil a na druhou stranu nezačal popelavět. Až je spálený všecek materiál, je důležité nenechat oheň dohořet na popel, ale

ukončit spalování tím, že se celý uhasí větším množstvím vody nebo neprodyšně zaklopí víkem. Pozor, špatně uhašený barel se umí rozhořet i po mnoha dnech, což by byla veliká škoda. Když je materiál suchý,

tak přikládání pěkně odsypá. A když není úplně proschlý, tak plním pomaleji a mám čas na špekáček a pivko. Ideální práce či zábava i do mrazivých dní!

Jarek Gruffík

Drkotiny jsou stále v oblíbeně

Každý rok se navyšovalo jejich množství, a tak jsme přistoupili i k hodnocení nejlepších pomazánek. S růstem počtu vzorků se časem stala tato akce populární a vzrostl i počet návštěvníků. Doprovodnou akcí je ochutnávka různých destilátů a likérů. Každý rok se nám sejde přes 100 vzorků. Máme své pravidelné přispěvovatele, ale každý rok se přidávají i „nováčci“, kteří se chtějí podělit o svoje nejvzorky. Letošní ročník Koštu drkotin a pomazánek se uskutečnil v sobotu 28. února. Sešlo se zde úctyhodných 40 vzorků drkotin a 47 vzorků pomazánek. Také jsme mohli ochutnat různé druhy destilátů a likérů. Která drkotina a pomazánka vám nejvíce chutnala? Jako třetí nejlepší drkotinu

Když jsme přebírali v roce 2016 pořádání Koštu drkotin od paní Nedvěděcké a Presové, tak jsme netušili, jak populární se tato akce stane. V roce 2017 jsme k drkotinám přidali i ochutnávku pomazánek.

jste určili drkotinu od SDH Vážany (vzorek číslo 8). Druhá skončila drkotina pana Jiřího Poláška z Vracova (vzorek číslo 25) a první místo obsadila drkotina pana Jakuba Vařáka (vzorek číslo 4). Z pomazánek vám chutnalo Mrkvové tajemství Gabriely Žurovcové, Šidlenská pochoutka Petra Hanáka a nejvíce hlasů získala Tvarůžková pomazánka pana Stanislava Ingra. Gratulujeme výhercům a děkujeme všem příznivcům dobrého jídla a pití za podporu.

Erika Sochorová

Jaro klepe na dveře

Rád bych začal malým ohlédnutím za letošní zimou. Myslivecký spolek Horky pořádal dva hony a několik sokolnických lovů na bažanty a tři sokolnické lovy s orly na srnčí zvěř.

Právě vyšší počty bažantí zvěře v některých místech honitby byly příjemným překvapením a malou náplastí na podzimní trápení se zajíci. Nutno však podotknout, že i přes katastrofální průběh podzimní nákazy myxomatózy bylo v době honování (zaječí říji) vidět poměrně dost přeživších jedinců. Snad jim bude letošní rok přát více než ten minulý.

Letošní zima byla na poměry posledních let poměrně tuhá. Což je znát i na množství krmiva, které naši členové pravidelně rozváželi do zásypů a krmelců. Na podporu především bažantí a zaječí zvěře padlo cca 800 kg pšenice a 600 kg ječmene. Zatímco jsou v mrazech některé zásypy „obláhány“ bažanty, například srnčí zvěř nejčastěji najdeme na prosluněných loukách a polích, kde již od časného rána vstřebávají první sluneční paprsky. Zvláště za větrných mrazivých dnů si můžeme klást otázku: „Proč pastvu neopustí?“ Srnkám však stačí najít si za terénní vlnou malé závětrí, lehnout si na zmrzlou zem a spokojeně přežvykovat. Jednak mají velmi kvalitní srst, jednak je zahřívá samot-

né trávení potravy. Ve složitém trávicím traktu přežvýkavců se těžko stravitelná rostlinná potrava rozkládá pomocí fermentace, při níž vzniká teplo. Toto teplo pomáhá zvířatům udržovat stabilní tělesnou teplotu v chladném prostředí. Proto jsou býložravci v zimě schopni přežít i ve velkých mrazech, pokud mají dostatek objemného krmiva – např. trávy. U velkých přežvýkavců, jako je kráva, může teplota v batoru dosahovat až 39–40 °C, což je o něco více než běžná tělesná teplota zvířete.

Tolik ohlédnutí za zimou, teď již k jaru. Každý rok se MS Horky zapojuje do úklidu přírody kolem Milotic, a to v rámci celosvětově uznávané akce na podporu životního prostředí s názvem Den Země, která připadá na 22. dubna. Dále je na 30. května naplánován dětský den MS Horky. Ten se tradičně uskuteční na myslivně a nebude chybět spousta zajímavých atrakcí a bohaté občerstvení.

Jaro je pro přírodu nejkrásnější, ale zároveň i nejzranitelnější období. Představuje přechod z klidového režimu do fáze maximální aktivity. Mnoho zvířat v těchto měsících přivádí na svět své potomky, nebo se na hnízdění či kladení mláďat připravuje. O přežití bezbranných mláďat občas rozhodují maličkosti. Proto budete, prosím, opatrní při venčení psů a při jarních procházkách. Pokud na nějaké „opuštěné“ mládě nebo hnízdo narazíte, nechte jej prosím být. Srny nebo zajíci nechávají svá mláďata záměrně o samotě, aby k nim nepoutali pozornost predátorů. Matka se vrací jen na krmění, zbytek času mládě tiše čeká v trávě. Pokud se mláděte (zejména savce) dotknete, přenešete na něj svůj pach. Matka ho pak může kvůli strachu z člověka odmítnout nebo se k němu přestat vracet. Takže jej odsoudíte k smrti. U ptáků je běžné, že mláďata (např. kosi nebo sovy) opouštějí hnízdo dříve, než umí dokonale létat. →

Posedávají na větvích nebo v trávě a rodiče je stále krmí. Odnést takové ptáče znamená vzít ho z péče rodičů a žádná záchranná stanice nedokáže mláděti předat sociální návyky a dovednosti pro přežití v divočině tak dobře jako jeho vlastní rodiče.

Kdy skutečně pomoci?

Pomoc je nutná pouze tehdy, pokud je zvíře viditelně zraněné, v bezprostředním nebezpečí (např. na silnici) nebo pokud víte, že matka prokazatelně uhynula.

Členové našeho spolku se budou v období senosečí aktivně starat o záchranu srnčat.

Ta se však neobejde bez spolupráce se zemědělci. Tímto bych chtěl poděkovat všem zemědělcům, kterým nebyl v minulém roce osud srnčat lhostejný.

Mnoho krásných jarních dní přeje za MS Horky

Tomáš Kundera

Orel jednota Milotice

Úvodem bych ráda připomenula velmi vydařenou akci, kterou jsme díky získaným dotacím z NSA mohli uspořádat – a to bruslení na zimním stadionu v Hodoníně, kde jsme měli pro naše členy a jejich rodiny pronajatý led na jedno celé dopoledne v měsíci listopadu.

K dispozici byla i profesionální trenérka z hodonínského krasobruslařského klubu Hodonín, která ukovala dětem, jak poprvé stát na bruslích nebo těm starším jednoduché kraso prvky. Někteří vydrželi jezdit na bruslích i celé čtyři hodiny a bylo to opravdu fajn. Pokud bychom i letos dotaci z NSA získali, budeme se snažit akci zopakovat.

Také chceme ještě poděkovat všem, kteří na orelském vánočním večírku darovali ponožky Nemocnici Kyjov pro ty, kteří je postrádají a znamenají pro ně víc, než si umíme představit. Děkujeme opravdu všem, kteří jste ponožkami přispěli, Kačce Mírovské děkujeme za tento skvělý nápad a Luce Vlčkové za to, že ponožky přijela odevzdat v našem orelském kroji – v nemocnici měli z ponožek upřímnou radost. Díky zimnímu počasí a zamrzlému kanálu, jsme mohli konečně zrealizovat Járkův „milotický curling“, který jsme plánovali už tři roky. Nicméně na ledu byly připraveny speciální curlingové kameny, smetáky, u ledu hořel ohýnek a na stolku bylo připraveno drobné občerstvení v podobě

svařáku, čaje a sladkostí. Účastníci vytvořili mezi sebou čtyři týmy, a tak se soutěžilo. Klání bylo napínavé a především velmi úsměvné. Věřím, že každý, kdo přišel, si curlingové odpoledne užil. Pro výherce byly připraveny i milé odměny. Děkujeme ještě jednou hasičům, že pomohli připravit led, aby kameny aspoň trochu klouzaly. V letošním roce už máme za sebou závody v zimním běhu v Moutnici, kterého se letos v lednu zúčastnili tři naši členové z oddílu atletiky. V kategorii minipřípravka hoši se na 2. místě umístil Salí Náplava a na 4. místě Míša Cícha, v kategorii dorost se na 4. místě umístil J. Naty Náplava. Teď se připravujeme na klasifikační závody branného závodu Anthropoid do Mistřína, který se uskuteční v sobotu 18. dubna.

Také jsme se 28. února zúčastnili školení trenérů pod vedením Michala Einskolba – dlouholetého trenéra přípravky Sparta Praha a profesionálního sportovního trenéra dětí. Kromě tří našich stávajících orelských „trenérů“ se tohoto semináře

zúčastnilo i pět členů naší omladiny, za což jsme nesmírně vděční a fandíme jim, aby je sport bavil i na jiné úrovni...

Se skupinou akrobatického a freestyleového ježdění Bastard Republik připravujeme pro děti z Milotic freestyleový seminář, který bude probíhat v rámci několika sobot v měsíci dubnu a květnu v místním skateparku. Přesné termíny budou vypsány a bližší informace včas zveřejníme.

Na květnovou neděli 10. 5. připravujeme opět tradiční Den maminek, kde vystoupí děti z Orla a z mateřské školy.

A protože si chceme připomínat, jak a proč Orel vznikl, zúčastníme se v neděli 19. dubna na Velehradě mše sv., kde bude program k 70. výročí odkazu mons. Jana Šrámka – zakladatele Orla /viz plakátek na vývěsce – zastávka ČSAD Kyjov/.

Čtenářům zpravodaje přeje hodně elánu a pozitivní energie!

Krásné jaro

Pavlaína Náplavová

Áčko ladilo formu, mládež sbírala medaile

„A“ tým mužů se přes zimu připravoval v domácích podmínkách na nové umělé trávě s osvětlením, což výrazně usnadnilo celou zimní přípravu.

Minipřípravka na turnaji v Dambořicích

Mladší přípravka na domácím turnaji v ZŠ Milotice

Do ní se zapojil celý kádr z podzimní části, včetně navrátilce z marodky, kanonýra Marka Čecha, na kterém dlouhá pauza nebyla znát, a v zimních přípravných zápasech byl opět nejlepším střelcem. Posílit obranné řady týmu přišel také Sebastian Kaizar, který v mládeži působil v Hodoníně a aktuálně přichází z Velkých Bílovic. Velkou posilou do útoku by byl Milan Teraz, který je aktuálně na hostování z Hodonína v Břeclavi. Milan s týmem Milotic hraje i trénuje, ale Břeclav se potýká s nedostatkem hráčů, proto se zdráhá hráče hned uvolnit. V zimní přípravě áčko porazilo Strážnici, Tvrdonice a rakouský Wetzelendorf, prohrálo s Bukovany a v generálce vyhrálo ve Ždánicích.

„B“ tým se pod vedením Pavla Knotka přes zimu schází 1x týdně na umělé trávě, někteří kluci se občas připravují s áčkem a vypomáhají při zápasech. Běčko v přípravě odehrálo dva zápasy, a to s týmy Zeletic a Kostelce.

Starší a mladší přípravka měla pouze krátkou pauzu přes vánoční svátky, jinak se hráči připravovali 2x týdně v místní tělocvičně, kde jsme jim uspořádali turnaje. Mladší přípravka se utkala s týmy Kyjova, Ždánic a Sobůlek. Ve velké finálové bitvě a v opravdu skvělé atmosféře si domácí tým vybojoval proti Kyjovu první místo na turnaji, ačkoliv favoritem byl určitě Kyjov. Kluci ale hráli výborně, stálo při nás i trochu štěstí, tudíž z toho byly zlaté medaile. Starší přípravka si pozvala týmy Těmic, Kostelce a Vacenovic. Zaslouženě vyhrály Těmice a domácí se po derby se sousedními Vacenovicemi probojovali na 3. místo. Jarní počasí nám dovolilo hned od konce února trénovat na umělé trávě, což nám velmi usnadnilo práci, protože při standardním počtu 20 dětí na tréninku je nám tělocvična „malá“.

Minipřípravka se schází v tělocvičně 1x týdně a také se zúčastnila několika turnajů – v Čejči, v Dambořicích, domácího turnaje v naší tělocvičně a jednou vypomáhala Vacenovicím na turnaji v Mutěnicích. Pro kluky je velmi důležité, aby si poměřili síly s týmy okolních obcí v již mladém věku. Kluci dostanou medaile, párek v rohlíku a je to pro ně velká motivace do budoucna, a hlavně důležitá příprava přesunu do mladší přípravky pro ročníky 2019. Jako každý rok máme podány dotace z dostupných titulů pro náš klub. Z Jihomoravského kraje se budeme snažit získat dotaci na stropní sádrokartonové konstrukce včetně zateplení vatou a nového LED osvětlení, což povede k úspoře za vytápění a elektrickou energii. Druhou dotací je dotace na mládež z Národní sportovní agentury.

Radek Kunderata

Kultura není samozřejmost. V Miloticích ji chceme udržet živou

Na rok 2026 jsme naplánovaly 10 akcí a z toho čtyři už máme nyní za sebou - dvě dámská kina a dvě divadelní představení. Síly nám zatím nedochází i díky pomoci dalších lidí a podpoře obce, protože jenom v šesti lidech by se naše akce pořádat nedaly. A rozhodly jsme se ještě přidat divadlo pro děti - na neděli 19. dubna se podařilo domluvit hudební pohádku Tři zlaté vlasy děda Vševeda.

Divadlo vůbec nás bude provázet celým rokem - začaly jsme lednovým představením Tři grácie z umakartu, na které dorazilo krásných 170 návštěvníků. Podobnou návštěvnost mělo březnové představení Hospoda Na mýtince a dubnové Sirény na cestách jsou už nyní na sezení vyprodané,

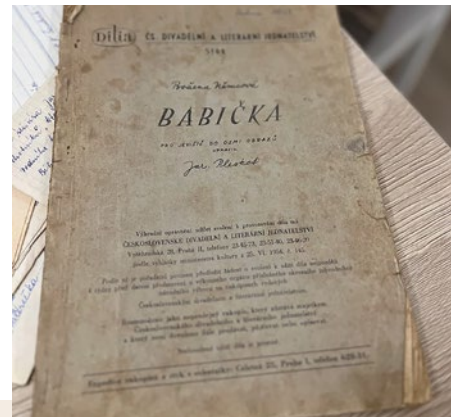
zakoupit lze jen přidaná místa ke stání. Máme obrovskou radost, že se podařilo navázat na dlouholetou ochotnickou tradici, která v Miloticích byla, alespoň tím, že k nám ochotnická divadla zveme. Ještě se ale také chceme ohlédnout za představeními nacvičovanými pod vedením

Františka Stríteckého, a to na výstavě, kterou plánujeme na září.

A přidané divadlo pro děti? Doufáme, že zapůsobí i výchovným způsobem. Odpoledne s divadlem není jen zábava, je to malý svátek.

Když děti vezmeme na představení, učíme je víc než jen sledovat příběh na jevišti. Zjišťují, že je potřeba přijít včas, pěkně se obléct, ztišit se... Současně poznávají, že za každým představením stojí lidé, kteří mu věnovali spoustu práce a času. Potlesk na konci je pak ten nejjednodušší a zároveň nejefektivnější způsob, jak poděkovat. Takové chvíle jsou pro děti nenápadnou školou vnímavosti a respektu. A možná právě tady vzniká jejich první vztah k divadlu, hudbě a kultuře vůbec, který může provázet až do dospělosti.

Eliška Dřevěná

HLEDÁME VZPOMÍNKY NA OCHOTNICKÉ DIVADLO

Máte doma fotky, scénáře, plakáty, část kostýmu nebo kulisu z dob ochotnického divadla pod vedením Františka Stráteckého? Hráli jste v divadle vy sami, nebo vaši předci, a rádi byste se podělili o vzpomínky na tuto dobu?

Ozvěte se Markétě Belkové (737 601 601) nebo Elišce Dřevěné (775 622 598), nebo fotky přineste k naskenování Lence Knotkové na obecní úřad. Materiály shromáždíme do konce dubna pro připravovanou výstavu.

U seniorů se stále něco děje

Začátek kalendářního roku byl pro nás ve znamení příprav odpoledního plesu, který každoročně pořádáme. Letos již potřetí pod názvem „Kafičko o třetí.“

Jak již název napovídá, nechybí kafičko, ale ani zákusek, který si může každý zdarma nabídnout. K tanci a poslechu nám zahráli manželé Grufíkovi. Velkou radost nám udělalo vystoupení dětí z Trnavečku

a CM Třaslavica. Také nás potěšila návštěva „Sokolek“ ze Svatobořic. Podle jejich slov se jim u nás velice líbilo, odměnou nám bylo pozvání na červnový Květinový bál. Další akcí, na kterou se každý rok těšíme, je oslava MDŽ. V programu, který připravila Anička Smoláková, jsme si slovem a písničkou připomněli Zlaté časy místního JZD. Samozřejmě nesměla chybět dobrá večere, zákusek a hlavně karafiát, který

nám předali přítomní muži spolu se starostou a místostarostou. Moc děkujeme. Při příležitosti MDŽ jsme také zavzpomínali i na všechny naše bývalé seniorky společnou návštěvou hřbitova a zapálením svíčky.

A protože se už blíží jaro, máme v plánu spoustu výletů a akcí, na které se moc těšíme. Ale o tom až příště.

Klub seniorů

KDU-ČSL

OD KROJOVÉHO PLESU K DALŠÍM SETKÁNÍM V OBCI

V neděli 8. února jsme uspořádali další ročník tradičního Dětského krojového plesu. Po delším čase jsme znovu pozvali dechovou hudbu, tentokrát nám odpoledne zpřijemnil Skoroňáci.

Svým vystoupením všechny potěšil Rozmarýnek z Ratiškovice a ples se neobešel ani bez místních. Dětem k tanci zahrála CM Pacholicek a velmi pěkně se vydařilo společné muzicování. Pro všechny zájemce jsme předem připravili noty, díky čemuž mohlo na plesu vzniknout velké těleso čítající 21 malých i velkých muzikantů. Moc všem děkujeme za přípravu

malých muzikantů, za nachystání krojů a samozřejmě všem sponzorům za dary do tomboly. Už teď se těšíme na další ročník. Na vavřínek neusínáme ani v další činnosti. V pátek 6. února se konalo Okresní shromáždění KDU-ČSL, kterého se zúčastnili naši členové PhDr. Jan Krist, Martina Výletová a Eliška Dřevěná.

→

V pondělí 2. března se konala Výroční schůze naší místní organizace, na které byl zvolen nový výbor a poděkovali jsme za dlouholetou činnost doktoru Janu Kristovi, který se rozhodl uzavřít velkou kapitolu své aktivní činnosti pro KDU-ČSL. Jan Krist dlouhá léta pracoval nejen na komunální úrovni při řešení místních témat, významnou část svého veřejného působení spojil také s prací poslance. Jan Krist členem KDU-ČSL zůstává a věříme, že jeho zkušenosti a rozhled budou i nadále přínosem pro naši společnou práci v obci. V pátek 13. března se konala Okresní konference, na kterou jsme vyslali delegátku Veroniku Kristovou, která zde byla zvolena členkou okresního výboru.

Nyní už se soustředíme na organizaci Setkání s Markem Váchou u Šidlen. Uskuteční se v pátek 22. května. V areálu vinných sklepů se můžete těšit na mši svatou, na kterou naváže beseda s Markem Váchou. Budeme rádi, když přijdete – podobná setkání jsou skvělou příležitostí potkat se, popovídat si a společně přemýšlet o věcech, které jsou pro naši obec důležité.

Eliška Dřevěná

Plesová sezona v Trnavečku

Letošní začátek nového roku se v Trnavečku nesl ve znamení masopustu a všeho, co k němu patří – tedy plesy a fašaňk.

V lednu nejstarší skupinka přijala pozvání na Dětský krojový ples do Ratíškovice, kde se děti představily krátkým pásmem. Aby vystoupení dodaly slavnostnější ráz, oblékly si parádní kroje, které při běžných vystoupeních nenosí. O týden později převzala pomyslnou štafetu prostřední skupinka, která svým programem obohatila akci „Kafíčko o třetí“ pořádanou Klubem seniorů.

Únor patří společným akcím všech skupin. Děti se sešly na Dětském krojovém plese v Miloticích, kde si všechny, které kromě tance ovládají i některý hudební nástroj, zahrály společně s CM Pacholíček sadu skočných. Kdo nehrál, ten si tanec tohoto extra doprovodu jistě užil plnými doušky.

Další společnou akcí – nejen pro trnavečkovské skupiny, ale vlastně pro většinu folklorních spolků v Miloticích – byla fašaňková občůzka. Letos fašaňkový průvod přivítaly rodiny: Šrahulkova

a Šed'ova, Dřevěná a Smolákova, Kašíkova s jejich kmotřenkou paní Provazníkovou. Nechyběli ani tradiční hostitelé: Obecní úřad a Obecní hospoda. Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří fašaňkový průvod přivítali u svého domu a nabídli mu malé občerstvení. Vaše přijetí dodalo občůzkám přátelskou atmosféru a díky tomu si je všichni opravdu užili.

V březnu pokračovala prostřední a nejmenší skupinka účastí na Dětském plese ve Vracově, kde děti opět ukázaly část svého repertoáru tanců a písniček.

Na všech vystoupeních děti doprovázela CM Třaslavica, bez níž by žádné z našich vystoupení nemělo ten správný šmrnc. I když je my vedoucí bereme téměř jako další dětskou skupinku Trnavečku, z muzikantských dětí, které s námi začínaly, už vyrostly mladé dívky a mladí muži. Přestože už dávno nejsou vrstevníky dětí v Trnavečku, stále jsou ochotní nás doprovázet tak jako v době vzniku muziky.

Chci jim touto cestou poděkovat, že to s námi pořád táhnou dál a pomáhají nám reprezentovat tradice naší obce kdykoliv je potřeba.

Martina Výletová

NÁVOD NA VÝROBU ŽILY

Jelikož se blíží Velikonoce, připravili jsme pro vás návod na pletení žily. Říká se jí různě: tatar, mrskačka, pomlázka, šmigrust... u nás „žila“ – symbol svěžesti, mládí a nového života, bez kterého si velikonoční svátky ani nedovedeme představit.

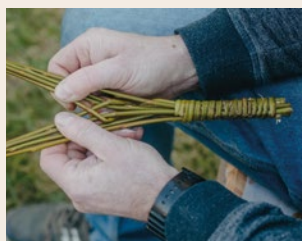
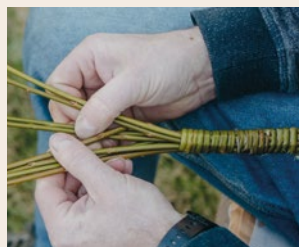
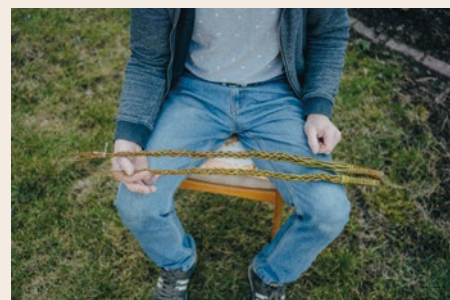
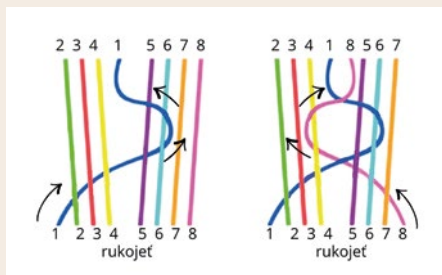
Pro její výrobu budeme potřebovat:

- 8 kusů vrbových proutků a 1 tenčí na rukojeť
- provázek
- zahradnické nůžky nebo nožík

Všech 8 prutů položíme vedle sebe širokými konci k sobě a zhotovíme rukojeť. Tenčí proutek vložíme mezi pruty a motáme do kola směrem k silnějšímu konci žily, utahujeme. Tím se nám pruty stáhnou a drží u sebe. Na konci zbytek proutku uřízneme a zastrčíme mezi ostatní tak, aby vše pevně drželo.

Pak pokračujeme splétáním proutků. Rukojeť si natočíme směrem k tělu a proutky rozdělíme na dvě skupiny – 4 dáme do levé ruky a 4 do pravé ruky. Krajní proutek z levé ruky (viz obrázek: 1 modrý) vedeme spodem mezi proutky 6 a 7 a vrátíme zpět na levou stranu k levé skupině ke středu. To stejné opakujeme s pravou skupinou proutků.

Tento postup střídáme, až se dostaneme k tenkým koncům proutků.

Jestli máte raději názornou ukázkou, naskenujte si QR kód na videonávod.

Svážeme je provázkem, seřízneme, aby byly přibližně stejně dlouhé, a pak už jen počkáme, až je při obchůzce na Velikonoční pondělí ozdobí děvčata barevnou mašličkou.

Každá barva stuhy má jiný symbolický význam: červená zastupuje životní sílu, lásku a ochranu před zlem, zelená představuje jaro, přírodu, zdraví a plodnost, žlutá slunce, radost, teplo, modrá čistotu, klid a bílá nový začátek, nevinnost.

Existují různé způsoby pletení žil, je možné plet z 4, 8 nebo dokonce i z 12 proutků, žila může být kroucená, s košíkem - místo hladké rukojeti atd.

Ukázali jsme vám jednodušší základní způsob, který se učí děti v Trnavečku, ale záleží jen na vaší zručnosti. Děkujeme strýci Pavlu Výletovi za každoroční výuku pletení žil!

~k.p.

Přehled plánovaných akcí

DUBEN

- 2. 4. Zahájení sezony Státního zámku
Zahájení sezony v konírně – Informační místo MiND
- 5. 4. Tradiční košť vín
- 11. 4. Uklidme Česko, uklidme Milotice
- 15. 4. Sirény na cestách
- 19. 4. Tři zlaté vlasy děda Vševeda

KVĚTEN

- 1. 5. Pálení čarodějnic
- 3. 5. Odpoledne pro seniory se sourozenci Batkovými
- 10. 5. Den matek
- 16. 5. Pouť ke sv. Janu Nepomuckému
- 17. 5. Zpívání mužských sborů
- 22. 5. Mše mezi vinohrady s Markem Orko Váchou
- 24. 5. 1. svaté přijímání
- 30. 5. Dětský den u myslivců

ČERVEN

- 7. 6. Slavnost Těla a Krve Páně
- 13. 6. Farní den
- 14. 6. Společně pro školu
- 21. 6. Zbořilovy Milotice
- 22. 6. Contentus Moraviae
- 27. 6. Soutěž ve vaření kotlíkového guláše
- 28. 6. Mše svatá na Nákle

Střípky z obecní kroniky

1916

V lednu narukovali 42 až padesátiletí. V únoru odvod starostů a radních; 22. února zemřel po válečných útrapách zdejší obchodník p. Josef Horák. Prvního března zabavení bramborů, v březnu lístky na cukr a soupis kávy. 15. března přijela komise na zabavení měděné věže.

1926

12. dubna zemřel ve Vídni zdejší majitel panství p. František Karel hrabě Seilern, velký lidumil, ač od pokrokářů hrozně nenáviděný a špiněný, protože byl stoupenec Národní strany katolické. Byl pochován v rodinné hrobce ve Štípkě 15. dubna, kde jsme byli na pohřbu.

1936

Jarní setí počalo již po 10. březnu za pěkných jarních dnů. V měsíci dubnu dne 2. bouře s lijavcem, pak střídavě chladné a deštivé počasí až do 7. 4. Pak jasné dny a v noci mrazy až do 11. 4. Na svátky velikonoční dne 12. celý den prší. Dále pak chladné a větrné dny až do 26. 4. Pak krásné teplé dny až do konce měsíce.

1946

Dne 14.1. bylo vykopáno 6 ruských vojáků a odvezeno do Svatobořic.

Dne 15.1.1946 byl veřejným lidovým soudem v Kujově na sokolovni odsouzen bývalý učitel Josef Hamerník k trestu smrti provazem, který pracoval s Němci a byl postrachem Milotic. Udal gestapu řídicího učitele Aloise Marcalíka, který zemřel v koncentračním táboře v Osvětimi. Trest přijal klidně. Poprava byla vykonána o 1/2 20 hodině v radnici v Kujově.

1956

U drůbežárny postavena odchovna kuřat. Má tedy družstvo na faře dva vepřiny a kravín, na Pískách drůbežárnu, odchovnu kuřat a bytovou jednotku, pod Homolů kravín, studnu a silážní jámu.

1966

V měsíci únoru oslavíme 18. výročí únorového vítězství pracujících nad reakcí v roce 1948. Odkaz Února jako historického třídního vítězství dělnické třídy a politiky KSČ je stále platný. Význam únorového vítězství je v tom, že rozhodlo s konečnou platností politický boj dělnické třídy s buržoazií ve prospěch dělnické třídy a všeho pracujícího lidu. Otevřelo cestu k budování socialismu v naší zemi. Celý poúnorový vývoj, výsledky naší práce, potvrdily správnost politiky KSČ.

1976

Na úseku zvelebení obce byla:

a) dokončena rekonstrukce kulturního domu s přístavbou restaurace, zlepšeny příjezdové komunikace a chodníky v hodnotě díla 900.000 Kčs

b) zahájena výstavba mateřské školy. Ještě během posledního roku byla provedena hrubá stavba, kanalizace, zbudovány základy a hrubá stavba kotelný.

Lékaři a zdravotnický personál zdejšího zdravotního střediska dobře pečují o zdraví občanů nejen místních, ale i z okolních obcí Vacenovic a Skoronice. Působí zde praktický lékař MUDr. Josef Janíček, dětský lékař MUDr. Evžen Řezáč a zubní lékař MUDr. Karel Chleborád.

1996

V roce 1996 byla zahájena generální oprava obvodového pláště zámku. Co do rozsahu srovnatelná akce probíhala před více než dvaceti lety.

I když ve vesnici jsou další tři hospody, přece jenom ta uprostřed vesnice scházela. Pan Antonín Dobeš č. 207 prodal hospodu v dědině panu Evženu Šalšovi z Vlkoše. Nový majitel hledal vhodný nový název, který by se ujal a už se neměnil. Začátkem ledna byla otevřena hospoda U Draka.

Slavný milotický bouřlivák P. František Weber – společenský činitel

Náš P. František Weber (1826–1908) byl tzv. sušilovcem – stoupencem hlavní postavy moravského národního obrození P. Františka Sušila (1804–1868).

Obrozenecká činnost sušilovců v sobě spojovala katolickou víru a vlastenectví (Sušilovo heslo „církev a vlast“) a ideou jí bylo cyrilometodějství. Pater Weber, jak se mi jeví, patřil již k té generaci, která Sušilův odkaz chápala širěji. Nešlo jí o pouhé „probuzení“ národa, řekneme, v kulturní oblasti. Usilovala o dosažení národní svébytnosti už i ve sféře společenské, politické a ekonomické.

V Miloticích byl proto Weber kupříkladu jedním ze zakladatelů občanské záložny a čtenářského spolku (obojí 1867). Pravděpodobně stál v roce 1883 u postavení nové školy, neboť byl členem školní rady, budově daroval knihy a po aktu benedikce vystrojil na faře hostinu. V roce 1894 u nás spoluzaložil spolek na podporu českého školství Odbor matice hodoňské. V roce 1899 u milotické fary zřídil fundaci na podporu studujících milotických a žeravických farníků. Jmění nadace činilo částku 2 000 korun a stipendistou mohl být pouze jedinec „*mravný a bezúhonného chování, zbožný katolík, upřímný Čech a věrný Rakušan*“.

Obdobě působil i v přífařených obcích. Ve Vacenovicích můžeme počítat s jeho účastí na přestavbě zdejší školy v roce 1879 a 1899, na založení čtenářsko-hospodářského spolku Sušil (1881), na zřízení občanské záložny (1882), na vytvoření Národní jednoty pro jihozápadní Moravu a sboru dobrovolných hasičů (1904), stejně jako na založení Spořitelního a záloženského spolku (1905).

Farář Weber byl hned zpočátku svého působení v Miloticích podporovatelem výstavby kostela v nedalekých Ratíškovcích. Zasloužil se také o vybudování kostela v Dubňanech (1885). Za to byl spolu s brněnským biskupem Františkem Saleským Bauerem v roce 1886 jmenován čestným občanem Dubňan. Třebaže tato oblast ještě není blíže prozkoumána, pro Weberův regionální význam svědčí i založení Rolnicko-hospodářského spolku v Kyjově. Jeho přispěním vznikl stejný spolek roku 1896 rovněž ve Ždánicích.

Důležitou lokalitou v očích sušilovců byl cyrilometodějský Velehrad. Milotický farář zde byl se svými farníky přítomen už při tisíciletém jubileu příchodu soluňských bratří v roce 1863, kdy při slavnosti 8. července pronesl dopoledne v devět hodin kázání v češtině. Při dalším cyrilometodějském výročí v roce 1869 pronesl ostré

kázání proti květnovým zákonům upravujícím nepříznivě k církvi manželské a rodinné právo. Za tuto řeč mu hrozilo soudní stíhání. Díky tomu, že farníci odmítli proti němu vypovídat, vyvázl bez trestu.

Největší rozkvět Velehradu, který se stal tvůrčí dílnou moravského katolicismu, je spojen s o generaci mladším Antonínem Cyrilem Stojanem (1851–1923). Stojan se stal vůdčí osobností Velehradu po cyrilometodějském miléniu v roce 1885. Stojan zde mimo jiné zřídil mezinárodní misijní spolek Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje (1891), jenž šířil myšlenku jednoty západních a východních Slovanů ve víře. Právě na ustanovující schůzi Apoštolátu 30. dubna 1889 byl přítomen také milotický farář. V roce 1898 byl Weber navrhnut na post čestného předsedy Literární jednoty bohoslovců olomouckých, zatímco Stojan byl navržen na výkonného předsedu. Když v roce 1900 slavil Weber 50. výročí svého vysvěcení na kněze spolu s politikem P. Ignátem Wurmlem (1825–1911), samotný Stojan oběma jubilantům poblahopřál. Pěvecký sbor zapěl na jejich počest zdravici Mnogaja ljeta a písní je počastovali také přisedící Slováci. Pro Apoštolát získával Weber i své farníky – víme kupříkladu o Janu a Františku Holcmanových a Marii Šindelkové ze Skoronic.

Kdyby pater Weber nevstoupil do politiky, věnoval by se pravděpodobně literární činnosti. Již v době kaplanování v Miloticích sbíral pro B. M. Kuldu pohádky, odebíral české časopisy a udržoval kontakty s čelními moravskými buditeli. Weber se měl stát předním „sloupem“ Dědictví sv. Cyrila a Metoděje, spolku založeného roku 1850 na podporu vydavatelské činnosti a národního obrození. Podle vzoru Vincence Janalíka psal Weber časopisecké mravoučné povídky vyprávějící často o chudých, ale krásných dívkách, které díky své ctnosti nakonec došly štěstí. Weber byl rovněž členem Matice české.

Milotický farář byl rozhodným zastáncem svého mateřského jazyka. Češtinu používal všude, a to i v jednání s úřady. Stál si v tomto skálopevně za svým, zvláště po roce 1867, kdy nová ústava zaručovala každé národnosti v monarchii pěstování vlastního jazyka. To velmi dobře ilustruje případ z roku 1871. Zároveň je z něj jasně patrná Weberova povaha a způsob jednání. V roce 1871 došla na Webera stížnost, že nepřijímal německé dopisy

z jednoho blíže nejmenovaného úřadu. Farář se ospravedlňoval tím, že již před dvěma lety žádal, aby mu tato instituce posílala dopisy v češtině. Když si ale úřad trval na svém, vrátil mu Weber nerozpečetěné dopisy s poznámkou „*České dopisy se přijímají*“. Odvolával se nejen na ústavu, ale i na konzistorní kurendu z roku 1867, aby farní úřady úřadovaly v řeči farníků. A dodal: „*A kdyby tento úřad náhodou kurendu neznal, musí přece vědět, že obyvatelé Milotští jsou jen českého jazyka znalí a že farář jest rodem, smýšlením a postavením v českém okrese známým svým vlasteneckým přesvědčením a že v české farnosti úřadování v českém jazyku provádí*.“ Když instituce argumentovala tím, že farní úřad je také úřadem, kterému byla státem svěřena jistá pravomoc a že politické úřady mají úřadovat německy, Weber jí odpověděl: „*Než mezi úřadem farním a politickým, třebaš by se jednalo o působnost přenešenou, je znamenitý rozdíl; farář nechodí každého prvního dne měsíce s kvintací na berní úřad pro odměnu za svou politickou činnost, a za to, že úřaduje pro stát zdarma, měl by býti zavázán páchatí křivdu a zradu na vlastním národu? On, jenžto hlásá z kazatelny, ať milo nemilo, vysokým, nízkým spravedlnost, měl by jí bítí ve své kanceláři do tváře?*“ Weber dále pravil, že když se to od státních úřadů požaduje, musí s obcemi, korporacemi i jednotlivci vést korespondenci v češtině. Ironicky dodal: „*Či jsou snad farní úřady vyvoleny, aby se s nimi jednalo v řeči vznešenější?*“ A dále připojil: „*Co se mé osoby týká, jsem spokojen s řečí, v které mne učila matka Boha znát a v které učím svěřence své dávatí, co jest císařovo císaři, a co jest Božího Bohu. Či mění něco na právech a povinnostech, že náhodou znalý jsem němčiny? Pak bychom ovšem musili čekati na provedení rovnoprávnosti [jazykové] aspoň do soudného dne; ale po soudném dnu jí už více potřebovati nebudeme, nebo u milého Pána Boha snad nebude úřední řeč německá*.“ A nakonec rezolutně napsal: „*Úřady ať si navzájem dopisují, jak chtějí mezi sebou, po tom farnímu úřadu v Miloticích zhora nic není, ale jakmile se o to jedná, v jakém jazyku politický úřad má dopisovat farnímu úřadu Milotického, pak stojím nezvratně a skálopevně na nařízení § 19. zákona základního ze dne 21. prosince 1867, dle něhož všechny*

národnosti v Rakousku požívají rovného práva a každý národ má nezadatelné právo na hájení, pěstování své národnosti a řeči...“. Stejnou měrou si počínal i v písemném styku s olomouckou konzistoří –

kurie mu píše německy nebo latinsky, on odpovídá většinou česky. Kronikář moravského národního hnutí Jan Halouzka (1856–1918) přirovnával Františka Webera k dalšímu „bouřliváku

v sutaně“ Josefu Těšíkovi (1813–1880), a to pro jejich odvalu a britkost řeči. Oba prý chtěli na všechno jistou odpověď: „*Bud' ano, nebo ne!*“ A dle toho i jednali.

Václav Lunga

Příroda Milotic – Pisila čáponohá

Pisila čáponohá (*Himantopus himantopus*) je elegantní druh bahňáka, který působí exotickým dojmem a zaujmou na ní především její dlouhé červené nohy. Odtud se vzalo i její jméno, jelikož připomínají nohy čápa.

Fotku pářících se pisil jsem pořídil v Camargue ve Francii.

Fotografie je z Mutěnických rybníků.

Její tělo je štíhlé, 33–36 cm dlouhé a rozpětí křídel je až 83 cm, nohy mohou mít 17–24 cm. Zobák má tenký, 6 cm dlouhý. Samci i samice jsou stejně černobíle zbarvení, ale samec má na hlavě více černé, která je stejně jako na hřbetu více uhlová se zeleným leskem.

Pisila je kosmopolitní druh, který obývá areál teplých mírných, subtropických a tropických oblastí Evropy, Afriky, Asie a Austrálie. V Americe se vyskytují blíže příbuzné formy. V Evropě je těžiště výskytu v jižní a západní Evropě. Populace z mírných oblastí jsou tažné a zimují v subsaharské Africe.

V ČR hnízdí jen v jižních Čechách a na jižní Moravě. Na Hodonínsku v roce 2001 zahnízdily dva páry.

Hnízdí na březích rybníků, mokřadech, odkalovacích nádržích nebo polních rozlivách, a to jednou ročně, ovšem při zničení snůšky mívá většinou hnízdění náhradní. Hnízdo je na zemi, je to mělký důlek mírně vystlaný stébly trav nebo jiným dostupným materiálem. Snáší nejčastěji jako všichni bahňáci čtyři vejce. Hnízdo staví obě pohlaví a stejně tak se starají i o mláďata. Ta se líhnou asi po 25 dnech a po dalších čtyřech týdnech jsou letuschopná. Jako všichni bahňáci loví potravu v bahně a mělké vodě, ale díky svým dlouhým nohám mohou i do větší hloubky. Potravou je drobný hmyz a jeho larvy, měkkýši, drobní korýši, ale i potěr ryb.

Pisily se ozývají krátkým kjik-kjik nebo kek-kek a hlavně při vyrušení vzletnou do výšky a jejich hlas jde slyšet daleko do okolí. Bývají aktivní i v noci, o čemž jsem se přesvědčil v Izraeli, když jsem spal pod širým nebem u vodní plochy, kde pisily hnízdily. Takový koncert vám uvízne v paměti na hodně dlouho...

První pisilky přilétají už koncem března, ale jejich hlavní přílet připadá na měsíc duben. Tento rok jsem se s nimi potkal nezvykle dříve, a to již letos v lednu, kdy jsem je fotil a pozoroval na pobřeží Indického oceánu v jižním Ománu a aspoň na chvíli si užil jejich elegantní krásu.

Já se s pisilami poprvé setkal na soustavě Mutěnických rybníků v roce 2012, od té doby jsme s kolegy sčítali hnízdící páry a sledovali hnízdni úspěšnost. Maximální počet na rybnících jsem měl v roce 2020, kdy jsem pozoroval celkem 46 ptáků. Největší hnízdni populace byla v roce 2020 na rybníku Nesyt na Břeclavsku, který byl částečně letněný, tedy napuštěný vodou jen z části a na jeho březích zahnízdilo 18 párů pisil. V roce 2023 bylo na Nesytu spočítáno neskutečných 112 ptáků (birds.cz).

Teď vám trochu podrobněji společně s J. Zaňátem (který díky stativovému dalekohledu mohl lokalitu sledovat podrobněji a z bezpečné vzdálenosti, aby nerušil hnízdící ptáky) dovoluji nahlédnout do pár hnízdni sezón z hnízdni lokality na našem katastru.

V Miloticích jsem se pisil dočkal v roce 2017, kdy úspěšně zahnízdily dva páry. Vyvést do vzletnosti se ovšem podařilo každému páru jenom jedno mládě,

ale i tak jsem měl z prvních „milotických“ mláďat obrovskou radost.

V dalších letech až do roku 2021 hnízdil buď jeden nebo dva páry. Zlom přišel v roce 2022, kdy zahnízdilo devět párů, vyhlího se 13 pull, tedy mláďat v prachovém peří a vzletnosti se dožilo 9 juv, tedy vzletných mláďat. Rok 2023 ukázal zranitelnost hnízdících ptáků. Celkem bylo na lokalitě 11 hnízd a z toho bylo bohužel sedm vyplaveno deštěm a snůšky byly zničeny. I tak se zbývajícím čtyřem párům povedlo odchovat 11 mláďat. Vůbec nejlepším rokem byl 2024, kdy hnízdilo neskutečných 16 párů a dvanácti z nich se povedlo dochovat úžasných 31 mláďat. Rok 2025 zahnízdily dva páry a to neúspěšně. Když porovnáme 18 párů z Nesytu, který je 100x větší lokalita než ta v Miloticích, je 16 párů hnízdících tady neskutečné číslo a dokazuje, jak jsou mokřady a polní rozlivy v krajině důležité a nenahraditelné.

Lokalitě, kde nyní v Miloticích pisily hnízdí, např. i s čejkou chocholatou a kulíkem říčním hrozí zničení, proto by se mi líbil na našem katastru mokřad způsobený těmto krásným a ohroženým druhům. Její status kriticky ohroženého druhu v České republice zdůrazňuje zranitelnost mokřadních ekosystémů a potřebu jejich důsledné ochrany. Zachování vhodných podmínek na našich rybnících a v mokřadech je klíčové pro to, aby se tento pozoruhodný „čáp mezi bahňáky“ mohl i nadále objevovat a úspěšně hnízdit v naší krajině.

Aleš Prágr

SUDOKU PRO STARŠÍ DĚTI A DOSPĚLÉ

Jak luštit sudoku? Dopln čísla od 1 do 9 tak, aby se číslice objevila pouze jednou v každém řádku, sloupci a menším čtverci.

		2		4		6		
8								
						9		1
	7	3			5			
			4					8
2	5				9	1		3
		7	1					
6			7			5	3	9
		9			4			

SUDOKU PRO MENŠÍ DĚTI

Návod: Chybějící zvířátka doplň do prázdných políček tak, aby se každé zvířátko opakovalo jen jednou v řádku, sloupci a čtverci.

Chceš vyhrát? Vyluštěné sudoku vystřihni a vhod do poštovní schránky na obecním úřadě nebo vyfoť a pošli na e-mail: kultura@milotice.cz, nejpozději do 30. 4. 2026. Vylosujeme 3 luštitelé sudoku pro starší děti a dospělé a 3 luštitelé sudoku pro děti!

Jméno:

Telefon:

Odevzdáním vyluštěného sudoku souhlasíš se zpracováním osobních údajů v rozsahu: jméno, příjmení a telefonní číslo do doby vylosování a zveřejnění výherců.

V předchozím čísle zpravodaje 4/2025 bylo správné znění křížovky: **Krásné Vánoce a šťastný nový rok**. Z celkového počtu 24 správných odpovědí byli vylosováni tyto výherci: Neduchal Jakub, Budíková Nela, Neduchalová Marie. **Gratulujeme!**